

עֲזְרֵי יַעֲמֵם ה' עֲשֵׂה שְׂמִימִם וְאֶרֶץ

סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

- מְנַקֵּד -

- דַּף הַיּוֹמִי -

שְׁחַבֵּר הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א
מְבוֹאֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ
מְחוּלָק ל- 29 קוֹנְטְרָסִים

מוֹפֵץ לֹא מְטַרְתַּת רִיחַ כָּלֵל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

בְּכָּ - 20 דִּקּוֹת בְּלֵבֵד

בְּדִקּוֹת סִפּוּרוֹת בְּלֵבֵד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

◆ "קוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אַנְרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא" ◆

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב" א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תּשׁע"א ל"פ"ק

◆ קוֹנְטְרָס נִסְפָּר 13 ◆

הטיבה ה' לטובים

תיקון הזוהר המחולק נדפס בנדבת

הרב משה יהודה בן צביה אסתר להצלחה בכל הענינים
וזוגתו טויבא אסתר בת חוה לרפואה שלמה ולהצלחה בכל הענינים

יצחק בן טויבא אסתר להצלחה בכל הענינים
הדסה גילה בת פריידא צירל, הרבה גחת דקדושה מכל יו"ח ולהצלחה בכל
הענינים

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד
להם למלוץ יושר, שימלא ה' כל משאלות להם לטובה ולהרכה, בהריות
גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים
בהריות השלימות, אכ"ר.

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

בַּפֶּתַח הַתְּקוּוֹן

י' שְׁמַחוּ ה' הַהוֹרִים וְיִגְלוּ ה' בְּנֵים שְׂאֲבֵינוּ לְכַבוֹד יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר בְּיוֹם הַהֵא נִהְגוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּגַלְחַת לְבָנִים שְׂיַחְיָה, הוֹצִיאוּ לְאוֹר מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, סִפְרֵי תְקוּוֹנֵי הַזְהַר ב-29 קוֹנְטְרָסִים, כָּל קוֹנְטְרָס מְסִימִים לְלִמּוּד לְעֶרְךָ 20 דְּקוֹת, וְכִשְׁמַחְלָקִים ל-29 אֲנָשִׁים גּוֹמְרִים בְּעֶרְךָ בְּכ-20 דְּקוֹת אֶת כָּל תְּקוּוֹנֵי זֶהר, וְכָל אֶחָד שְׁלוֹמִד מִצְטָרֵף עִם הַכָּלל וּמְסִים יַחְדָּיו, וְנִחְשָׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאִלוּ סִים כָּל תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר הַקְדוּשָׁה. וְכֵן כָּל אֶחָד שְׂיַעֲשֶׂה תְּגַלְחַת לְבָנוּ שְׂיַחְיָה, יְכוּל לְקַבֵּל בַּחֲנֹם סֵט פְּזוּה, וַיַּחְלֵק ל-29 אֲנָשִׁים שְׂיַלְמָדוּ לְזִכּוֹת בְּנוּ, וְכֵן יִזְכֶּה בְּסִיִּיעָתָא דְשְׂמַיָא שְׁבָנוּ יְגַדֵּל לְאִילָנָא רַבְרָבָא. - וְכֵן כָּל מִי שְׁבָנוּ נִכְנָס לְעַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת בְּמִזְל טוֹב, יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַסְּגָלָה הַזֹּאת שְׂיַגְמְרוּ יַחַד 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹת בְּנוּ, וּבְזִכּוֹת פָּחוּ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי בְּדָאֵי יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו. - וְעוֹד כָּל מִי שְׂמַחְתָּן אֶת בְּנוּ אוֹ בִתּוֹ אוֹ שְׂעוֹשֶׂה כָּל שְׂמַחָה גַם כֵּן יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּגְמְרוּ 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹתָם. - וְכֵן כָּל מִי שְׂעוֹשֶׂה סְעוּדַת יָאֲרִצִיט לְעֵלוּי נְשִׁמַת הוֹרָיו אוֹ קְרוֹבָיו אוֹ אֶחָד מִמֵּשִׁפְחָתוֹ וְרוֹצֶה לְלַמֵּד זֶהר, יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּחְלֵק ל-29 אֲנָשִׁים שְׂיַגְמְרוּ אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר, וּבְדָאֵי יִהְיֶה עָלָיו גְּדוּל לְנִשְׁמַתָּם. - וְכָל בֵּית מִדְרָשׁ שְׂרוֹצִים לְגַמְרָא אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר בְּשַׁבָּת (אוֹ בַּחֹל) יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט, וַיִּזְכּוּ לְקַרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה, וַיִּזְכּוּ שְׂרַבֵּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעַצְמוֹ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוּת לְמַעְלָה. פְּעַת יוֹצֵא לְאוֹר מְסַפֵּר מְצַמְצֵם עַל יְדֵי תוֹרָמִים שְׂתַרְמוּ, כָּל הַקְדָּם זֹכֶה. - נִתַּן לְקַבֵּל בְּכָל מוֹקְדֵי הַחִלּוּקָה שֶׁל מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, וּבְמִסְפָּר 054-8436784

לְמוֹד בְּסִפְרֵי הַזְהַר הַקְדוּשָׁה לְעֵלוּי נְשִׁמַת נְפֻטְרִים מְסַגֵּל בְּיוֹתֵר לְתַקּוֹן נְשִׁמַתָּם וְלַהֲעֵלוֹתָם לְמְקוֹמָם הָעֲלִיּוֹן וְלַהֲצִילָם מִכָּל דֵּינִים. - "בְּדָאֵי הוּא רַבֵּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחִק", שְׂבִזְכוּת שְׁלוֹמִדִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְכוּתוֹ יְגוּ עָלֵינוּ אֲמוֹן, נוֹשֵׁעַ בְּכָל הַנְּצָרָה לְנוּ. - תַּבַּת "וּרְפָאֵתִיו" עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא (703) כְּמִנְיָן שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי (703), כִּי בְזִכּוֹתוֹ נִמְשַׁכַּת רְפוּאָה לְאָדָם. - וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רֵאשֵׁי תַבּוֹת רַשְׁבֵּי, שְׂהָעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִיִּיעָתָא דְשְׂמַיָא לְשַׁפַּע רַב רוּחָנוּ וְגַשְׂמִי. - וְזֹאת לְמוֹדְעֵי, שְׂסִפְרִים הָאִלוּ מִתֵּר וּמִצְוָה לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּיס כְּפֹה שְׂרוֹצֶה בְּאִיזָה שְׂפָה וְלִשׁוֹן שְׂרוֹצֶה, וְכָל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים זְכוּתוֹ עוֹמְדַת לְעַד וְזוֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגַדֵּל כַּח זְכוּת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְּסִיעִים לְמִפְּעַל הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, יִזְכּוּ לְרֵאוֹת מִיוֹצֵאֵי חִלְצִיהֶם רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקַדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה בְּקְרוֹב שְׂיַעֲרָה ה' עָלֵינוּ רוּחַ טְהָרָה, וְנוֹפֶה לְטַהַר לְבָבָנוּ לְעַבְד לְיוֹצְרָנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֻדָּנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיא מְהִימָנָא "בְּהֵאֵי סִפְרֵי הַזְהַר, יִפְקוֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, אֲמוֹן.

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הקדמה ללמוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה [דור אחרון]. ובזהר (זמר חלק ג' דף קנ"ג: ברעא מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' ס' 90 קלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזוהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דידך, און דו קענסט מיד" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אפי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נובל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר וראוד". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגרסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין

בשרת פרחי כהונה חלק ארוח סי' יג) ... וממילא כל שכן בלימוד הזוהר עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (ת"ת ג') איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עין חיים (האר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזוה"ק, שהלומד ממש נהנהף לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיום כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זיע"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים ד' קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרתיו בראש, ויושב בגוון, עכל"ק. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות חברים מקשיבים לקולך השמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (ד' י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. וכזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מה ש'היה ה'וא - ראשי תבות משה - ש'היה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו גאול), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק], עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וכרוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משה ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד יכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבנתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

וגנזים, והם סתרי תורה ממש, ומשום שהם סתרים, צריך שלא לגלותם, וזהו סוד העריות, שנאמר בהם ערות אביך וערות אמך לא תגלה, לא תגלה ודאי מהפסוי שלהם.

קם זקן, פתח ואמר: רבי רבי, רד לכאן, שאתה המנורה הקדושה, שהרי השכינה הקדושה ממתינה לך ולחברך, בשבועה עליכם, אל תתעכבו שם לרדת לכאן אתם, וכך אמרתי לכל אותם ראשי הישיבה העליונה והתחתונה, שפלים יהיו יורדים עמכם, וכן אני השבעתי לאותם מלאכים וחילות קדושים שממנים לשמר אתכם, ולא לכבודי עשיתי ולא לכבוד אבי ואמי, אלא לכבוד השכינה.

מיד קול התעורר בענפי האילנות של גן העדן, עליונים ירדו, (ומלאכים) (תחתונים) התכנסו לרדת עם ראשי הישיבה העליונה והתחתונה הללו, שהרי רשות נתנה לכם מלמעלה. מיד כלם התפשטו מדיוקניהם, והתלבשו באוירים של העולם הזה, שהוא כנוי וסתירה לאותיות הקדושות. בין כך הרי אליהו הקדים לתקן להם את מושבם, פתח ואמר: רבי רבי, מנורה הקדושה, שפיך מדבר גדולות בתורה, ממנו מזדעזעים עליונים ותחתונים, ובפיך נאמר והר סיני עשן פלו וכו', משום שהאות י' שורה במחף, ה' בלבד, שהיא בינה, ובה הלב מבין, ו' בפיך, וממנו וכל העם ראים את הקולת, שהוא באותם הבלים שיוצאים מפיך, שעליהם נאמר קול יהו"ה חוצב להבות אש.

יהו"ה חוצב להבות אש.

ודא אינון סתירין וגנזין, ואינון סתרי דאורייתא ממש, ובגין דאינון סתירין, צריך דלא לגלאה לון, ודא איהו רזא דעריין, דאתמר בהון (ויקרא יח ז) ערות אביך וערות אמך לא תגלה, לא תגלה ודאי מן פסויא דלהון.

קם סבא פתח ואמר, רבי רבי נחית הכא, דאת בוצינא קדישא, דהא שכינתא קדישא קא נטירת לך ולחברך, באומאה עליכו לא תתעכבון התם לנחתא הכא אתון, והכי אומינא לכל אינון מארי מתיבתא עלאה ותתאה, דיהון פלהון נחתין עמכון, וכן אנא אומינא לאינון מלאכין וחיילין קדישין די ממנן לנטרא לכו, ולא וליקרא דידי עבידנא ולא וליקרא דאבא ואמא, אלא ליקרא דשכינתא.

מיד קלא אתער בענפי אלנין דגנתא דעדן, עלאין נחתו, (מלאכין) (ג"א תפאין) אתפנשו לנחתא, באלין מארי מתיבתא עלאה ותתאה, דהא רשותא אתייהיב לכו מלעילא, מיד פלהו אתפשטו מדיוקניהון, ואתלבשו באוירין דהאי עלמא דאיהו פנוי וסתירה לאתוון קדישין.

אדהכי הא אליהו קא אקדים לתקנא לון מותביהו, פתח ואמר רבי רבי בוצינא קדישא, דפומא דילך איהו ממלל רברבן באורייתא, מגיה מזדעזעין עלאין ותתאין, ופומא דילך אתמר בה (שמות יט יח) והר סיני עשן פלו וכו', בגין דאת י' שריא במוחא דילך, ה' בלבד דאיהי בינה, ובה לב מבין, ו' בפומא דילך, ומגיה וכל העם רואים את הקולות (שם כ יח), דאיהו באינון הבלים דנפקין מפומך, דעליהו אתמר (תהלים כט ז) קול

שש טבעות הן בקנה, שבהן
עולה ו', והן ו' דרגות לפסא, ה'
בלב היא הב"ל, ה' ל"ב, שודאי
ה' היא בלב, ו' (הקול), בקול
שיוצא ממנו, והוה הקול שיוצא
מהבל.

ושני בתים יש בלב, אחד מוציא
הבל, ואחד מוציא הבל, והם ה'
עליונה וה' תחתונה, בשני בתי
הלב, שהם כנגד בית ראשון
ושני, ו' הקול שיוצא משניהם,
י' הדבור ששורה בפה, ועליו
נאמר בדבר יהו"ה שמים נעשו,
והוא דבור אחד שכולל עשר
אמירות, וסוד הדבר - אחת דבר
אלהים שמים זו שמעתי,
להראות בה שעשרת הדברות
נאמרו בדבור אחד, שמים זו, אלו
אנכי ולא יהיה לך, והוא אחד,
אחד ביניהם, והוה שאמרנו
שבשניהם תלויות מצוות עשה
ולא תעשה, והקדוש ברוך הוא
משניהם דבר לתת כבוד לתורה,
שהרי הוא בדבור אחד אמר הפל,
ולמה אמר שמים זו שמעתי? זו
אחד בחשבון, ששתי תורות
היו, והקדוש ברוך הוא אחד
ביניהם ושמו אחד, ומשני
דבורים יצא הקול ונחלק
לשבעים קולות, כנגד שבעים
פנים, והרג בהם שבעים אמות
על שלא קבלו את התורה, ובשני
דבורים הרג שתי אמות, שהן
עשו וישמעאל, שלא רצו לקבל
את התורה.

שהרי הקדוש ברוך הוא הוא
אחד, והוא לא היה מדבר באלו
הקולות והדבורים של אנכי, אלא
להראות ששמו וכבודו היו
בתורה, ומשום זה הקדוש ברוך
הוא דבר ממנה (בדין), כדי
שידעו כל אמות העולם
מאותם שמשתדלים בה, ומשום
זה אמר הקדוש ברוך הוא למשה

שית עזקאן אינון בקנה, דבהון סליק ו',
ואינון ו' דרגין לכרסיא, ה' בלבא איהי
הב"ל ה' ל"ב, דודאי איהי ה' בלבא, ו'
בקול דנפיק מניה, והאי איהו קול דנפק
מהבל.

ותרין בתין אית בלבא, חד אפיק הבל, וחד
אפיק הבל ואינון ה' עלאה ה' תתאה,
בתרי בתי לבא, דאנון לקבל בית ראשון ושני,
ו' קול דנפיק מתרוייהו, י' דבור דשריא
בפומא, ועליה אתמר (תהלים לג ו) בדבר יהו"ה
שמים נעשו, ואיהו דבור חד דכליל עשר
אמירן, ורזא דמלה אחת דפר אלהים שמים
זו שמעתי (שם סב יב), לאחזאה בה דעשר דברן
בדבור חד אתאמרו, שמים זו אלין אנכי ולא
יהיה לך, ואיהו אחד חד בינייהו, ודא איהו
דאמרן דבתרוייהו (דף טו ע"א) תליין פקודין
דעשה ולא תעשה, וקודשא בריך הוא
מתרוייהו מליל למיהב יקרא לאורייתא, דהא
איהו בדבורא חד אמר פלא, ולמה אמר שמים
זו שמעתי, זו אח"ד, הוי בחושבן, דתרי
תורות הוו, וקודשא בריך הוא חד בינייהו
ושמיה חד, ומתרין דבורין נפק קלא ואתפלג
לשבעין קלין, לקבל שבעין אנפין, וקטל בהון
שבעין אומין על דלא קבילו אורייתא, ובתרין
דבורין קטיל לתרין אומין, דאינון עשו
וישמעאל דלא בעו לקבלא אורייתא.

דהא קודשא בריך הוא חד איהו, ואיהו לא
הוה ממלל באלין קלין ודבורין דאנכי,
אלא לאחזאה דשמיה ויקריה הוה באורייתא,
ובגין דא קודשא בריך הוא מליל מינה (ג"א
בדינא), בגין דיתזעזעון כל אומין דעלמא
מאלין דמשתדלין בה, ובגין דא אמר קודשא
ברוך הוא למשה (שמות ג טו) זה שמי לעלם וזה

זְכָרִי לְדוֹר דּוֹר, שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה פְּקוּדֵיךְ
 דְּלֹא תַעֲשֶׂה, זְכָרִי עִם ו"ה רַמ"ח פְּקוּדֵיךְ
 דַּעֲשֶׂה, לְאַחֲזָאָה דְּאוּרֵייתָא בְּשִׁמְאָה דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא אֲתַבְּרִיאַת, וְעַל שְׁמִיָּה אֲתַקְרִיאַת,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיהו מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשְׁמִי
 וְכו', וְכֵּה שְׂרִיא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִינָּה
 מְלִיל בְּסִינֵי.

וַיֵּשׁ תּוֹרָה עֲלֵינוּהָ שְׁלֹא נִקְרָאת
 בָּהּ בְּרִיאָה אֶלָּא הָאֲצִילוֹת שְׁלוֹ,
 וְהִיא וְהוּא - הַפֶּל אַחַד, וְכָל אָדָם
 שְׁמַשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, שְׁמוֹ שֶׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֵׁם, כָּל שֶׁפָּן
 וְכָל שֶׁפָּן בְּמִנּוּרָה הַקְּדוּשָׁה,
 וְהַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה וְדַאי פִּיךְ הוּא
 סִינֵי, שְׁבַעַת הַהֶבְלִים שְׁיוּצָאִים
 מִפִּיךְ, הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם,
 שְׁהִיא כַּת שְׁבַע, שְׁהֶם שְׁבַעָה
 שְׁמוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ, שְׁהוּא
 הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם
 אוֹתִיּוֹת.

וּמִמְנוּ עוֹלָה קוֹל שְׁהוּא הַעֲמוּד
 הָאֲמָצְעִי, וּמִתְעַלָּה לְשְׁבַעִים
 קוֹלוֹת, שְׁהִיא וְדַאי עוֹלָה כּו'
 לְשַׁבַּע, שְׁהִיא ה' הַעֲלִיזוּנָה, אוֹר
 וְ, אוֹר שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁהוּא
 מַחְפָּים, מִצַּד שֶׁל הַחֲכֵמָה שְׁהִיא
 י', וְכֵּה עוֹלָה ו' לְעֶשֶׂר ו' פְּעֻמִּים,
 וּב' הַהִי"ן הֶם, ה' הֶבֶל מִבְּפָנִים,
 ה' הֶבֶל מִבְּחוּץ, וּשְׁנֵיהֶם הֶם כְּלָב
 וּכְפָה, הֶם עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת שֶׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵּהֶם הֶלֶב
 וְהַפָּה שְׁוִים, וּמִי שְׁמַתְעַסֵּק
 בַּתּוֹרָה, אִזְ צָרִיךְ שְׁיִהְיֶה הַפָּה
 וְהֶלֶב שְׁוִים, וְלֹא לַחֲנָם פְּרֻשׁוֹהוּ
 בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, כָּל מִי שְׁאִין תּוֹכוֹ
 כְּבָרוּ אֵל יִפְגַּס לְבַיִת הַמְּדֻרָשׁ.

שְׁנֵי הַהִי"ן וְדַאי הֶם שְׁנֵי דְבוּרִים,
 שְׁנֵי אֲמָר בְּהֶם שְׁתִּים זֹו שְׁמַעְתִּי,
 ו' הַקּוֹל שְׁיוּצָא מֵהֶם, וְעֲלִיו נֵאֱמַר
 קוֹל דְּבָרִים אֲתֶם שְׁמַעִים, וְהַקּוֹל
 הַזֶּה יוּצָא מִשְׁנֵי דְבוּרִים שְׁהוּא
 ה"ה, שְׁכוֹלְלִים עֲשֶׂרָה דְבָרוֹת, ה'

זְכָרִי לְדוֹר דּוֹר, שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה פְּקוּדֵיךְ
 דְּלֹא תַעֲשֶׂה, זְכָרִי עִם ו"ה רַמ"ח פְּקוּדֵיךְ
 דַּעֲשֶׂה, לְאַחֲזָאָה דְּאוּרֵייתָא בְּשִׁמְאָה דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא אֲתַבְּרִיאַת, וְעַל שְׁמִיָּה אֲתַקְרִיאַת,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיהו מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשְׁמִי
 וְכו', וְכֵּה שְׂרִיא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִינָּה
 מְלִיל בְּסִינֵי.

וַאִיתְּ אֲוִרֵייתָא עֲלָאָה דְּלֹא אֲתַקְרִי בָּהּ בְּרִיאָה
 אֶלָּא אֲצִילוֹתָא דִּילֵיהּ, וְהִיא וְהוּא כְּלֹא
 חַד, וְכָל בַּר נֵשׁ דַּאֲשְׁתַּדֵּל בְּאוּרֵייתָא שְׁמִיָּה
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תַמָּן, כָּל שֶׁפָּן וְכָל שֶׁפָּן
 בְּבוּצִינָא קְדִישָׁא, וּבוּצִינָא קְדִישָׁא וְדַאי פִּימְךָ
 אִיהִי סִינֵי, שְׁבַע הַבְּלִים דְּנִפְקִין מִפּוּמְךָ
 שְׂכִינְתָא שְׂרִיא עֲלֵיהּ, דַּאִיהִי בַת שְׁבַע,
 דַּאִינוּן שְׁבַע שְׁמֵהֶן דְּשִׁמְאָה מְפָרֵשׁ, דַּאִיהוּ שְׁמָא
 דַּאֲרַבְעֵין וְתַרִּין אַתּוּן.

וּבְמִנָּה סְלִיק קוֹל דַּאִיהוּ עֲמוּדָא דַּאֲמָצְעִיתָא,
 וְאֶסְתַּלַּק לְשְׁבַעִין קָלִין, דַּאִיהִי וְדַאי
 בִּיה סְלָקָא לְשַׁבַּע, דַּאִיהִי ה' עֲלָאָה, אוֹרָא
 דְּכִיא, אוֹרָא דַּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דַּאִיהִי מַחְפָּים,
 מִסְטָרָא דְּחֲכֵמָה דַּאִיהִי י', וְכֵּה סְלִיק ו' לְעֶשֶׂר
 ו' זְמַנִּין, וּב' הַהִי"ן אִינוּן ה' הֶבֶל מְלָגָאוּ ה'
 הֶבֶל מְלָבַר, וְתַרוּיְיהוּ אִינוּן בְּלָבָא וּבְפּוּמָא,
 אִינוּן עֶשֶׂר דְּבָרֵן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְהוּן
 אִינוּן לְבָא וּפּוּמָא שְׁוִין, וּמָאן דַּאֲתַעֲסֵק
 בְּאוּרֵייתָא פְּדִין צָרִיךְ דִּיהָא פּוּמָא וּלְבָא שְׁוִין,
 וְלֹאוּ לְמַגְנָא אוּקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין, כָּל מִי
 שְׁאִין תּוֹכוֹ כְּבָרוּ אֵל יִפְגַּס לְבַיִת הַמְּדֻרָשׁ.

תַּרִּין הַהִי"ן וְדַאי אִינוּן תַּרִּין דְבוּרִין, דַּאֲתַמַּר
 בְּהוּן (תהלים סב יב) שְׁתִּים זֹו שְׁמַעְתִּי, ו'
 קָלָא דְנִפְיָק מְנִיְהוּ, וְעֲלִיָּה אַתְמַר (דברים ד
 יב) קוֹל דְּבָרִים אֲתֶם שְׁמַעִים, וְהִיא קוֹל נְפִיק
 מִתַּרִּין דְבוּרִין דַּאִיהוּ ה"ה, דְּכִלְיָן עֶשֶׂר דְּבָרֵן,

ה' בלוחא חדא, והוּוּ מסְדְרִין לְגַבְיֵיהוּ (דברים כט ט) ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל, הא חמש בלוחא קדמאה, בלוחא תניינא הוּוּ מסְדְרִין לְגַבְיֵיהוּ חמש תקונין אחרנין, דאינון טפכם נשיכם וגרף מחטב עציף עד שאב מימיה, דא אינון ה', הא תרין דבורין דכלילן בהון עשר, וקלא דהוה נפיק מנייהו הוה כליל לון ודא ו', כליל ו' זמנין דכתיב טוב בששת ימי בראשית, (כאן חסר) ואיהי הוה סלקא מנייהו באת י', ו' זמנין י' אינון שתין, אשתפח דאיהי י' אמירן, (דלא הוה סליק לע"ב שמהן).

בלוח אחד, והיו מסדרים אליהם, ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל, הרי חמשה בלוח הראשון. בלוח השני היו מסדרים אליהם חמשה תקונים אחרים, שהם טפכם נשיכם וגרף מחטב עציף עד שאב מימיה, אלה הם ה', הרי שני דבורים שכלולים בהם עשרה, והקול שהיה יוצא מהם היה כולל אותם, וזה ו', כולל ו' פעמים, שפתוב טוב בששת ימי בראשית, והיא היתה עולה מהם באות י', ו' פעמים י' הם ששים, נמצא שהיא י' אמירות, (שלא היה עולה לע"ב שמות).

ה' תרין דבורין ובהון עשר הא תריסר, ו' הוא סליק באת י', ו' זמנין י' דאינון שתין הא ע"ב, ואי תימא דבאורייתא מליל ולא יתיר, לא אשתפח אתר לעילא ותתא דלא מליל מניה, אפילו במלאכין, דלא אשתפח דאלו"ה אחרא אית בעלמא, ומליל בפרסייא, הדא הוא דכתיב אנכי, והכי סליק אנכי"י לחשבן פס"א, ולבתר מליל במלאכין, הדא הוא דכתיב (שמות כ יח) וכל העם ראים את הקולת, דעלייהו אתמר (קהלת י ט) פי עוף השמים יוליך את הקול וכו'.

ה' שני דבורים, ובהם עשרה - הרי שנים עשר. ו' עולה באות י', ו' פעמים י' שהם ששים - הרי שבעים ושנים. ואם האמר שפתורה דבר ולא יותר, לא נמצא מקום למעלה ולמטה שלא דבר ממנו, אפלו במלאכים, שלא נמצא שאלו"ה אחר יש בעולם, ודבר בפסא, זהו שפתוב אנכי, וכך עולה אנכי"י לחשבון פס"א, ואחר דבר במלאכים. זהו שפתוב וכל העם ראים את הקולת, שעליהם נאמר כי עוף השמים יוליך את הקול כו'.

בגין דכד קודשא בריך הוא בעא למלא במלאכיא נחת שמייה עלייהו, פגוונא דא יהו"ה, י' בחיה חדא דאיהי ארי"ה, וביה אתמר (עמוס ג ח) אריה שאג מי לא יירא, ובאן אתר י' ברישא ה' על גדפוי ו' בפומיה ה' בזנביה, ובגינה אתמר הוי זנב לאריות (דף טו ע"ב) וכו', ודא הוא ופני אריה אל הימין לארבעתם (יחזקאל א י), ולבתר הוה נחית בחיה דשמה שור, פגוונא דא הוה"י, ה' ברישיה ו' בפומוי ה' בגדפוי י' בזנביה, ודא איהו

משום שפשהקדוש ברוך הוא רצה לדבר במלאכים, ירד שמו עליהם, כמו זה: יהו"ה, י' בחיה אחת שהיא ארי"ה, ובו נאמר אריה שאג מי לא יירא, ובאיה מקום? י' בראש, ה' על פנפיו, ו' בפיו, וה' בזנבו, ובגללה נאמר הוי זנב לאריות וכו', וזהו ופני אריה אל הימין לארבעתם, ואחר כך היה יורד בחיה ששמה שור, כמו זה: הוה"י, ה' בראשו, ו' בפיו, ה' בכנפיו, י' בזנבו, וזהו ופני שור מהשמאל, ואחר כך היה יורד על חיה ששמה נשר,

כְּמוֹ זֶה: וְהִי"ה, ו' בְּרֵאשׁוֹ, ה' בְּפִי, י' בְּכַנְפָיו, ה' עַל זְנָבוֹ, וְזָהוּ וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם, הֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּנִים, לְכָל אֶחָד שֵׁשׁ, עוֹלָיִם לְשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם, וְזָהוּ וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת.

וְאַדָּם רוֹכֵב עַל גְּבִייהוֹן, זֶה מִטְטְרוּיִן, שֶׁהוּא כּוֹלָל שֵׁם שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, וְהֵם (שש) אוֹתִיּוֹת, וְלִכְּלֹל אוֹת עוֹלָיִם (שש), שְׁבַע תְּבוּת, וּבְכָל תְּבוּהַ שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת, וְעוֹלוֹת לְאַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם, וְזָהוּ שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ, שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאֶחָד, בְּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פְּנָיו וּבְשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבְשְׁתַּיִם יַעֲוֹפֶה.

שְׂבָמוֹ שֵׁשׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם וּשְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם לְמַעְלָה, כִּפֶּךָ הוּא הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם וּשְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם לְמַטָּה. זֶהוּ שְׁכַתוּב כְּשֵׁמֶךְ אֱלֹהִים כִּן תִּהְלֹתְךָ עַל קְצוֹי אֶרֶץ, וְזָהוּ וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת, וְהֵם הָיוּ הַמְּלֹאכִים, שֶׁכָּל אֶחָד הָיָה נַעֲשֶׂה קוֹל וּפּוֹרֵחַ בְּאוֹר, וְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁהָיָה אוֹמֵר נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע, הָיָה שׁוֹרֵה בְּפִי, וְהָיָה מְלַמְּדוֹ אֶת כָּל הַתּוֹרָה.

וְאַחַר כֵּן דִּבֵּר עִמָּם מִשְׁמַיִם וְאֶרֶץ, זָהוּ שְׁכַתוּב מִן הַשְּׁמַיִם הַשְּׁמִיעֶךָ אֶת קוֹלוֹ לְיִסְרָךָ וְעַל הָאֶרֶץ הִרְאֶךָ אֶת אֲשׁוֹ הַגְּדוּלָּה וְכו'. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁאָמְרוּ יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע, מִיַּד יִשְׁמָחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאֶרֶץ, אַחַר כֵּן הָיָה מְדַבֵּר עִמָּהֶם מְאַרְבָּעָה צְדָדִים, וְהָיוּ מְסַתְּפָלִים אֶל הַמְּזֻרָח וְהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹל, וְלִמְעַרְבַּב וְדָרוֹם וְצָפוֹן הָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹל, לְהִרְאוֹת שְׂמֵכַל מְקוֹם דִּבְרֵי עִמָּם, וְלֹא הָיָה מְקוֹם לְמַעְלָה וּמַטָּה שֶׁלֹּא דִבֵּר

וּפְנֵי שׁוֹר מִיַּהֲשֵׁמָאֵל, וּלְבַתֵּר הָיָה נְחִית עַל חֲתָה שֶׁשְּׂמָה נֶשֶׁר, כְּגוֹנוֹנָא דָּא וְהִי"ה, ו' בְּרִישֵׁיהָ ה' בְּפוּמִיָּה י' בְּגַדְפוּי ה' עַל זְנָבִיהָ, וְדָא אִיהוּ וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם, וְאִינוּן תְּרֵי עֶשֶׂר אַנְפִּין, לְכָל חַד שִׁית, סְלָקִין לְע"ב, וְדָא אִיהוּ וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת (שמות כ יח).

וְאַדָּם רָכִיב עַל גְּבִייהוֹ דָּא מִטְטְרוּיִן, דְּאִיהוּ כְּלִיל שְׂמָא דְאַרְבָּעִין וְתֵרִין אַתּוּוֹן, וְאִינוּן (שִׁית אַתּוּוֹן, וְלִכְּלֹל אֶת סְלָקִין שִׁית), ז' תִּיבִין וּבְכָל תִּיבָה שִׁית אַתּוּוֹן וְסְלָקִין לְמ"ב, וְדָא אִיהוּ שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ, שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאֶחָד, בְּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פְּנָיו וּבְשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבְשְׁתַּיִם יַעֲוֹפֶה (ישעיהו ו ב).

דְּכַמָּה דְּאִיהוּ שְׂמָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְמ"ב וְע"ב לְעִילָא, כִּפֶּךָ אִיהוּ שְׂמָא דְמ"ב וְע"ב לְתַתָּא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים מח) כְּשֵׁמֶךְ אֱלֹהִים כִּן תִּהְלֹתְךָ עַל קְצוֹי אֶרֶץ, וְדָא אִיהוּ וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת, וְאִינוּן הָיוּ מְלֹאכִין, דְּכָל חַד הָיָה אֲתַעְבִּיד קוֹל וּפְרַח בְּאוֹרָא, וְכָל חַד מִיִּשְׂרָאֵל דִּהוּהָ אָמַר נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע הָיָה שְׂרִיא בְּפוּמִיָּה, וְהָיָה אוֹלִיף לִיָּה אוֹרִייתָא כְּלָה.

וּלְבַתֵּר מְלִיל עֲמַהוּן מִן שְׂמִיא וְאַרְעָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (דברים ד לו) מִן הַשְּׁמַיִם הַשְּׁמִיעֶךָ אֶת קוֹלוֹ לְיִסְרָךָ, וְעַל הָאֶרֶץ הִרְאֶךָ אֶת אֲשׁוֹ הַגְּדוּלָּה וְכו', בְּהִהוּא זְמַנָּא דְאָמְרוּ יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע מִיַּד יִשְׁמָחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאֶרֶץ (ד"ה א טו), לְבַתֵּר הָיָה מְמַלֵּל עֲמַהוּן מְאַרְבַּע סְטָרִין, וְהָיוּ מְסַתְּפָלִין לְגַבֵּי מְזֻרָח וְהָיוּ שְׁמִיעִין יַת קָלָא, וְלְגַבֵּי מְעַרְבִּב וְדָרוֹם וְצָפוֹן הָיוּ שְׁמִיעִין יַת קָלָא, לְאַחַזְזָה דְמַכְּל אַתֵּר מְלִיל עֲמַהוּן, וְלֹא הָיָה אַתֵּר לְעִילָא וְתַתָּא דְלֹא מְלִיל עֲמַהוּן, לְאַחַזְזָה דְמִלָּא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ, דְּאִיהוּ סְבִיל עֲלָאִין וְתַתָּאִין,

וְאִיהוּ סְבִיל עֲלָאִין וְתַתָּאִין,

עמם, להראות שְמֵאל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, שֶׁהוּא סוֹבֵל עֲלֵינוּם וְתַחְתּוֹנִים, וְהוּא סוֹמֵךְ מַעֲלָה וּמַטָּה וְכֹסֵא הַכְּבוֹד, וּמְלֹאכִים וּנְשָׁמוֹת, הוּא סוֹבֵל הַכֹּל וְקוֹשֵׁר הַכֹּל וּמִיחַד הַכֹּל, וְאֵין מִי שְׁסוֹמֵךְ אוֹתוֹ.

וְהוּא נִקְרָא בְּכָל הַשְּׁמוֹת, לְהוֹדִיעַ תְּקוּפוֹ בְּכָל שֵׁם וְשֵׁם, מֵאוֹתָהּ דְרָגָה וּמִמְנָה שְׁשׂוּרָה עָלָיו, וְאֵין לוֹ שֵׁם יְדוּעַ, וְהוּא נִקְרָא אֶחָד בְּחֻשְׁבוֹן, כְּשִׁשׂוּרָה בְּדָרְגָה שֶׁל אוֹתָם (אֲחֵרִים) (אֲחֵדִים) מִשְׁאֵר הַדְּרָגוֹת, וְהוּא אֵין לוֹ חֻשְׁבוֹן. כְּשִׁשׂוּרָה עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת (הָעֲלִיּוֹנִים) וְעַל כָּל מִמְנָה שְׁלָהֶם, נִקְרָא עַל שְׁמוֹ, לְהִרְאוֹת לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מִמְּקוֹם שְׁקוֹרָאִים לוֹ לְפִי צְרִכֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהוּ, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, לְהַחֲפִים יְדָרִים.

כִּם הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה וְכָל רֵאשִׁי הַיְשִׁיבוֹת, וְהַשְּׁתַּחֲוִי לְפָנֵי הַזָּקֵן וּבְרָכּוֹ אוֹתוֹ. אָמַר הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה: וְדַאי הַזָּקֵן הִזָּה בָּא מִמְּקוֹם עֵתִיק הַיָּמִים וְשֵׁם הַתְּגַדֵּל, אֲשֶׁרִי חִלְקֵנוּ שְׁזַכִּינוּ לְשִׁמְעַע דְּבָרִים עֵתִיקִים מִהַמְּקוֹם שֶׁל עֵתִיק הַיָּמִים, אֲשֶׁרִי חִלְקֵנוּ שְׁזַכִּינוּ לָזֶה.

כִּם רַבִּי שְׁמַעוֹן, פָּתַח וְאָמַר: בְּרֵאשִׁי"ת בְּרִי"ת א"ש, שֶׁהוּא אוֹת וְרֵשֶׁם שְׁעֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים עוֹמְדִים בוֹ, הוּא הָאוֹת שֶׁל הַצָּבָא שְׁלִמְעָלָה, שֶׁפָּהֶם נִקְרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְהו"ה צְבָאוֹת, וְהוּא הָאוֹת שֶׁל הַצָּבָא שְׁלִמְטָה, הוּא אוֹת וּבְרִית שְׁבוּ קִימִים שְׁמִים וְאָרֶץ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי, אִיהוּ אוֹת וְדַאי, לֹא שְׁמַתִּי. הוּא אוֹת וְדַאי, שֶׁהוּא רֵשֶׁם שֶׁל חוֹתֵם הַמֶּלֶךְ.

וְאִיהוּ סְמִיךְ עֵילָא וְתַתָּא וְכַרְסִיא וְקַרְא, וּמְלֹאכִין וְנִשְׁמַתִּין, אִיהוּ סְבִיל כְּלָא, וְקִשִׁיר כְּלָא, וּמִיחַד כְּלָא, וְלִית מָאן דְּסְמִיךְ לִיה.

וְאִיהוּ אֲתַקְרִי בְּכָל שְׁמָהוֹן, לְאֲשַׁתְּמוּדְעָא תוֹקְפִיה בְּכָל שְׁמָא וּשְׁמָא, מִהֵהוּא דְרָגָא וּמִמְנָא דְשְׂרִיא עֲלֵיהּ, וְלִיה לִית שְׁמָא יְדִיעָא, וְאִיהוּ אֲתַקְרִי חַד בְּחוּשְׁפֵן כַּד שְׂרִיא בְּדְרָגָא דְאֵינוֹן (אֲחֵרִין) (נ"א אֲחֵרִין) מִשְׁאֵר דְרָגִין, וְאִיהוּ לִית לִיה חוּשְׁפֵן, כַּד שְׂרִיא עַל כָּל עֲלָמִין (ס"א עֲלָאִין) וְעַל כָּל מִמְנָא דְלָהוֹן, אֲתַקְרִי עַל שְׁמִיה, לְאֲחֻזָּאָה לְכָל חַד מִיִּשְׂרָאֵל מֵאֲתַר דְקַרְאֵן לִיה לְפּוֹם צְרִכֵיהוּ, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין לְהַחֲפִים יְדָרִים.

כִּם בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְכָל מְאָרִי מְתִיבְתָאן, וְאֲשַׁתְּטַחוּ קָמִי סְבָא, וּבְרִיכוּ לִיה, אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְדַאי הָאִי סְבָא מֵאֲתַר דְעֵתִיק יוֹמִין קָא אֲתִי, וְתַמָּן אֲתַרְבִּי, זַפְאָה חוּלְקָנָא דְזַכִּינָא לְמִשְׁמַע מַלִּין עֵתִיקִין, מֵאֲתַר דְעֵתִיק יוֹמִין, זַפְאָה חוּלְקָנָא דְזַכִּינָא לְהָאִי.

כִּם רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, בְּרֵאשִׁי"ת בְּרִי"ת א"ש, דְאִיהוּ אוֹת וּרְשִׁימוֹ דְעֲלָאִין וְתַתָּאִין בֵּיהּ קִימִין, אִיהוּ אוֹת דְצָבָא דְלְעֵילָא, דְבַהוֹן אֲתַקְרִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהו"ה צְבָאוֹת, וְאִיהוּ אוֹת דְצָבָא דְלְתַתָּא, אִיהוּ אוֹת וּבְרִית דְבֵיהּ קִימִין שְׁמִיא וְאַרְעָא, כְּמָה דְאֲתַר אָמַר (יְרֵמִיָּה לֵג כה) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי, אִיהוּ אוֹת וְדַאי, דְאִיהוּ רְשִׁימוֹ דְחוֹתְמָא דְמֶלֶךְא.

אֲדַהְבִי הָא סְבָא קָא נַחֲת לְגַבִּיהּ כְּמִלְקָדְמִין פָּתַח וְאָמַר רַבִּי רַבִּי (י) בְּרִית אִיהוּ וְדַאי צְדִיק ח"י עֲלָמִין, דְאִיהוּ י' זְעִירָא

בֵּין כֶּף הַגָּה הַזָּקֵן הִזָּה יָרַד אֵלָיו כְּמוֹ מִקְדָּם, פָּתַח וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, (י) הַבְּרִית הוּא וְדַאי צְדִיק ח"י הָעוֹלָמִים, שֶׁהוּא י' זְעִירָה מִצַּד הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁכְּשִׁיּוֹרְדַת י' אֵלָיו, אֵף עַל גַּב שְׁבִמְקוֹמוֹ

י' עֲלִיּוֹנָה נִקְרָאת, כְּשִׁיּוֹרְדַת
לְצִדִּיק נִקְרָאת י' זְעִירָה, וְהָאוֹת
ו', אָף עַל גַּב שְׁהִיא ו' הַעֲלִיּוֹנָה
בְּמִקּוּמָהּ בְּעִמּוּד הָאֲמֻצֵּי,
כְּשִׁיּוֹרְדַת לְצִדִּיק לְהִתְחַבֵּר עִם ה',
נִקְרָאת ו' זְעִירָה. הָא"ב שֶׁל
הָאוֹתִיּוֹת הַקְּטָנוֹת הֵם בּוּ, וְה'
הַעֲלִיּוֹנָה, כְּשִׁיּוֹרְדַת אֶל הַצִּדִּיק
נִקְרָאת זְעִירָה. וְאָף עַל גַּב
שְׁאוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ כְּלוּלִים
בּוּ, הֵם נִסְתָּרִים בּוּ, וּבִגְלוֹ נֹאמֵר
סוּד יְהו"ה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ
לְהוֹדִיעֵם, וְאִם הֵם נִסְתָּרִים בּוּ,
בְּמָה הֵם נוֹדְעִים? בְּשִׂכְנֵיהָ,
שְׁהִיא הָאֲסֻפְקָלְרִיָּה שְׁמַאיָּה
כְּשִׁיּוֹרְדַת יְהו"ה לְצִדִּיק לְהַאִיר בּוּ
וְדַאי, וּמִמְנָה נוֹדְעִים, זֶהוּ שְׁכֻתוֹב
כֹּה אָמַר יְהו"ה אֶל יִתְהַלֵּל חֲכָם
בְּחֻכְמָתוֹ. אִם הוּא שֵׁם, נִקְרָאת
אֲסֻפְקָלְרִיָּה הַמְּאִירָה, וּבְאוֹתוֹ
זְמַן, כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל
הַמִּתְהַלֵּל הַשְּׁכָל וְיִדְוֶע, וְאִם
יִסְתַּלַּק מִצִּדִּיק וְהוּא נִשְׁאָר חֲרֵב
וְיִבֵּשׁ, מִיַּד נִקְרָאת אֲסֻפְקָלְרִיָּה
שְׁאִינָה מְאִירָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן, אֶל
יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחֻכְמָתוֹ.

וְכִי גָרַם לְהַאִיר לָהּ וּלְהוֹדִיעַ בָּהּ
לְקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? מִי שְׁשׁוּמֵר
בְּרִית, וְסוּד הַדְּבָר - זֶה הַשְּׁעַר
לְיְהו"ה צִדִּיקִים יִבְאוּ בּוּ, זֶה שְׁעַר
הַצִּדִּיקִים, וְיֵשׁ לָהֶם רְשׁוּת לְהַפְּנֵס
לְשֵׁם. וְזֶהוּ מִי שְׁהוּא צִדִּיק, וְכִי
יְהו"ה, הוּא זֹכֵה בְּשִׂכְנֵיהָ וְיִוְרֵשׁ
אוֹתָהּ, וְעוֹלָה עִמָּה לְמַלְךְ, שְׁהוּא
הַעֲמוּד הָאֲמֻצֵּי, שְׁהוּא הַמְּלַךְ,
וְהִיא הַמְּלָכוֹת שְׁלוֹ, וְסוּד הַדְּבָר
- וְעַמּוּךְ פְּלִם צִדִּיקִים לְעוֹלָם
יִירְשׁוּ אֶרֶץ, וְזֶהוּ הַשְּׂכִינָה
שְׁנֹאמֵר בָּהּ וְהָאֶרֶץ הַדּוּם רִגְלֵי.
וְהַשְּׂכִינָה הִיא צִיּוֹר שֶׁל הַעֲלִיּוֹנִים
וְהַתְּחַתּוֹנִים, כֹּל דְּמִיּוֹת הַסְּפִירוֹת
וְכָל שְׁמוֹתֵיהֶם הֵם מְצִירִים בָּהּ,

מִסְטָרָא דְחֻכְמָה דְלְעִילָא, דְכִד נִחְתָּא י'
לְגַבֵּיהָ, אָף עַל גַּב דְּבְאֲתָרֵיהָ י' עֲלָאָה אֲתִקְרִי,
כִּד נְחִית לְגַבֵּי צִדִּיק י' זְעִירָא אֲתִקְרִי, וְאֵת ו'
אָף עַל גַּב דְּאִיהוּ ו' עֲלָאָה בְּאֲתָרֵיהָ בְּעִמּוּדָא
דְּאֲמֻצֵּיָתָא, כִּד נְחִית לְגַבֵּי צִדִּיק לְאֲתִחְבְּרָא
בְּה', ו' זְעִירָא אֲתִקְרִי, אֶלְפָּא בֵּיתָא דְאַתּוּן
זְעִירָן (דף ס"ה ע"א) בֵּיה אֵינוֹן, וְה' עֲלָאָה כִּד
נִחְתָּא לְגַבֵּי צִדִּיק, זְעִירָא אֲתִקְרִיאָת, וְאָף עַל
גַּב דְאַתּוּן דְשְׁמָא קְדִישָׁא בֵּיה כְּלִילָן, סְתִימִין
אֵינוֹן בֵּיה, וּבְגִינֵיהָ אֲתִמֵּר (תהלים כ"ה י"ד) סוּד
יְהו"ה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם, וְאִי סְתִימִין
אֵינוֹן בֵּיה, בְּמַאי אֲשֶׁתְּמוּדְעָאן, בְּשִׂכְנֵיתָא,
דְּאִיהִי אֲסֻפְקָלְרִיָּה דְנִהְרָא כִּד נְחִית יְהו"ה
לְגַבֵּי צִדִּיק לְנִהְרָא בְּה' וְדַאי, וּמִנָּה אֲשֶׁתְּמוּדְעָן,
הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (יְרֵמִיָּה ט"ב) כֹּה אָמַר יְהו"ה אֶל
יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחֻכְמָתוֹ, אִי אִיהוּ תְּמָן אֲתִקְרִיאָת
אֲסֻפְקָלְרִיָּה דְנִהְרָא, וּבִהְהוּא זְמַנָּא כִּי אִם
בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשְּׁכָל וְיִדְוֶע (שם
כ"ג). וְאִם יִסְתַּלַּק מִצִּדִּיק וְאֲשֶׁתְּאֵר אִיהוּ חֲרֵב
וְיִבֵּשׁ, מִיַּד אֲתִקְרִיאָת אֲסֻפְקָלְרִיָּה דְלָא נִהְרָא,
בְּהִהוּא זְמַנָּא אֶל יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחֻכְמָתוֹ.

וּמֵאֵן גָּרִים לְאַנְהָרָא לָהּ, וְלֹאֲשֶׁתְּמוּדְעָא בָּהּ
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מֵאֵן דְנִטִּיר בְּרִית,
וְרָזָא דְמְלָה זֶה הַשְּׁעַר לְיְהו"ה צִדִּיקִים יִבְאוּ
בּוּ (תהלים קי"ח כ'), דָּא אִיהִי תְרַעָא דְצִדִּיקֵיָא, וְאִית
לֹון רְשׁוּ לְאַעֲלָא תְּמָן, וְדָא אִיהוּ מֵאֵן דְּאִיהוּ
צִדִּיק, וּבִיהָ יְהו"ה, אִיהוּ זְכִי בְּשִׂכְנֵיתָא וְיִרִית
לָהּ, וְסָלִיק בָּהּ לְמַלְכָּא דְאִיהוּ עִמּוּדָא
דְּאֲמֻצֵּיָתָא, דְּאִיהוּ מְלַךְ, וְאִיהִי מְלָכוֹת
דִּילְיָהּ, וְרָזָא דְמְלָה וְעַמּוּךְ פְּלִם צִדִּיקִים לְעוֹלָם
יִירְשׁוּ אֶרֶץ (ישעיה ס"ב), וְדָא אִיהוּ שְׂכִינְתָּא
דְּאֲתִמֵּר בָּהּ (שם ס"א) וְהָאֶרֶץ הַדּוּם רִגְלֵי.

וְשְׂכִינְתָּא אִיהִי צִיּוֹרָא דְעֲלָאִין וְתַתְּאִין, כֹּל דִּיּוֹקְנִין דְּסְפִירָן וְכָל שְׁמָהּ

ובה חקוקות נשמות ומלאכים
וחיות קדושות, ובה חקוקים מה
שנאמר בהם ודמות פניהם פני
אדם וכו'.

קם רבי שמעון ואמר: זמן זמן,
והרי השכינה היא היחוד של
הקדוש ברוך הוא, איך חקוקים
בה דמיות שלמטה שאינם
מציאותה? אמר לו: רבי, למלך
שיושב בהיכלו, וכמה אנשים
נכנסים לראותו, מהם מסתכלים
בלבושו, ומהם בגופו, ומהם
מסתכלים במעשיו, וכוונתו
שבמעשיו נודע מי הוא המלך,
שבלבושים הוא משתנה בהם
לכמה שנויים, ובלבושים שהוא
לבוש בפקד לא לובש בערב,
והלבושים שלובש יום אחד לא
לובש יום שני, וכך בכל יום
וחדש ושנה ושבת וימים טובים
משתנה בלבושים.

כמו כן השכינה יש לה כמה
לבושים, שמהם ברא הקדוש
ברוך הוא פסאות (פסא), ומלאכים
וחיות ושרפים, ושמים וארץ,
וכל מה שברא בהם, וכל הבריות
שברא מהלבושים הללו שלה,
רשם את כלם וחקקם בלבושיה,
כדי להסתכל ממנה בכל הבריות
לרחם עליהם, וסוד הדבר -
וראיתה לזכר ברית עולם,
וראיתה בלבושים הללו שהם
מאירים בכל (הבריות), לפעמים
שישראל מאירים להם במעשים
טובים, ובגללם הקדוש ברוך
הוא מרחם עליהם.

ואם עושים מעשים רעים, היא
מתלבשת בלבושים אחרים
שחורים, שבהם רשומים כל
אותם פעלי הדינים שנקראים
לילות, לדון בהם את העולם,
ובאותו זמן היא אומרת, אל

דלהון בה אינון מצויירים, ובה אינון גליפין
נשמתינ ומלאכין וחיוון קדישין, ובה גליפין
מה דאתמר בהון (יחזקאל א' י') ודמות פניהם פני
אדם וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, סבא סבא, והא
שכינתא איהי יחודא דקודשא בריך הוא,
איך גליפין בה דיוקנין דלתתא דלאו אינון
מציאותה, אמר ליה רבי, למלכא דאיהו יתיב
בהיכליה, וכמה בני נשא עאלין למחזייה,
מנהון מסתכלין בלבושו, ומנהון בגופוי,
ומנהון מסתכלין בעובדוי, וכוונתו
אשתמודע מאי ניהו מלכא, דלבושין איהו
משתני בהון לכמה שנויין, ולבושין דאיהו
לבוש בצפרא לא לביש פרמשא, ולבושין
דלביש יומא חדא לא לביש יומא תנינא, והכי
בכל יומא וירחא ושטא ושבתא וימין טבין
אשתני בלבושין.

בגוונא דא שכינתא פמה לבושין אית לה,
דמנהון ברא קודשא בריך הוא פרסיין
(ג"א כרסיא), ומלאכין וחיוון ושרפים, ושמיא
וארעא, וכל מה דברא בהון, וכל בריין דברא
מאלין לבושין דילה, רשים לון פלהו וגליף
לון בלבושהא, בגין לאסתכלא מינה בכל
בריין לרחמא עלייהו, ורזא דמלה וראיתה
לזכור ברית עולם (בראשית ט טו), וראיתה באלין
לבושין דאינון נהירין בכל (ברין) זמנין
דישראל נהירין לון בעובדין טבין, ובגינייהו
קודשא בריך הוא רחים עלייהו.

ואי עבדין עובדין פישין, איהי אתלבשת
לבושין אחרנין אוכמין, דבהון רשימין
כל אינון מארי דינין דאתקריאו לילות,
למידן בהו לעלמא, ובההוא זמנא איהי
אמרת (שיר א' י)

אל תראוני שאני שחרחרת, ובגין דא אלין מסטרא דלבושין

תראני שאני שחרחרת, ומשום זה, אלו מצד הלבושים הם חקוקים בה, העליונים שהם מלכים ושליטים על התחתונים, והמלאכים (המלכים) נקראו מצד המלכות, ומצד הגוף נקרא חסד זרוע ימין, גבורה זרוע שמאל, הגוף העמוד האמצעי, נצח והוד שתי שוקים, הצדיק אות ברית, והרי פרשה.

והיא הציור של כלם, ולפנים ממנה, שהוא תקון הגוף, מאיר הקדוש ברוך הוא שהוא יהו"ה, כמו נשמה בגוף, לפנים מהפל, אותו שאוחז הפל וקושר הכל, שלא נרמז בשום רמז, והפל נרמז בשכינה, שמתלבשת בלבושים שבהם מצירים כל הבריות, היא נקראת בכל השמות, והיא דמות ארבע החיות בלבושיה, שבכל אחד ואחד רשום ארבע אותיות, ודמות אדם להנה, זה הרשם של עשר אותיות שהן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שעולה לחשבון אדם, דמות אדם ודאי זו שכינה, שהיא דמותו (דמות של אדם), ועליה נאמר ותמונת יהו"ה יביט, וזה מצד הלבוש, אבל מצד הגוף היא היחוד של העמוד האמצעי, הוא (היא) חותם מצד הגוף, ומשום שהוא חותם, אומרת השכינה ליהו"ה, שהוא מבפנים, שימנו כחותם על לבד, שאף על גב שאתה תסתלק ממני בגלות, חותמך נשאר עמי ולא יסור ממני לעולם.

קם רבי שמעון ואמר: זקן זקן, אמר לך פסוק שלמדתי כמו זה, שימני כחותם על לבד. שימני חותם לא כתוב, אלא כחותם. אמרה השכינה, רבון העולמים, שימני כחותם, פאותו רשם של חותמך, שאף על גב שהחותם נשאר בידי, הרשם שלו הוא

אינון גלפיין בה, עלאיין דאינון מלכין ושלטיין על תתאיין, ומלאכין (ג"א ומלכין) אתקריאו מסטרא דמלכות, ומסטרא דגופא אתקרי חסד דרועא ימינא, גבורה דרועא שמאלא, גופא עמודא דאמצעיתא, נצח והוד תרין שוקין, צדיק אות ברית, והא אוקמוה.

ואיהו ציורא דכלהו, ומלגאו מינה דאיהו תקונא דגופא נהיר קודשא בריה הוא דאיהו יהו"ה, פנשמתא בגופא, לגו מפלא ההוא דאחיד פלא וקשיר פלא, דלא אתרמיז בשום רמיזו, וכלא אתרמיז בשכינתא, דאתלבישת בלבושיין דבהון מצויירין כל בריין, איהי אתקריאת בכל שמהן, ואיהי דמות ארבע חיוון בלבושהא, דבכל חד וחד רשים ארבע אתוון, ודמות אדם להנה, דא רשימו (דף סה ע"ב) דעשר אתוון, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דסליק לחושפן אדם, דמות אדם ודאי דא שכינתא דאיהי דיוקניה (ג"א דיוקנא דאדם) ועלה אתמר (במדבר יב ח) ותמונת יהו"ה יביט, והאי מסטרא דלבושא, אבל מסטרא דגופא איהי יחודא דעמודא דאמצעיתא, איהו (ג"א איהו) חותמא מסטרא דגופא, ובגין דאיהו חותמא, אמרת שכינתא לגבי יהו"ה דאיהו מלגאו, (שיר ח ו) שימני כחותם על לבד, דאף על גב דאנת תסתלק מני בגלותא, חותמא דילך אשתאר עמי, ולא אתעדי מני לעלם.

קם רבי שמעון ואמר, סבא סבא, אימא לך קרא דאוליפנא פגוונא דא שימני כחותם על לבד, שימני חותם לא פתיב אלא כחותם, אמרת שכינתא רבון עלמין, שימני כחותם, פההיא רשימו דחותמא דילך, דאף על גב דחותמא אשתאר בידיך, רשימו דיליה בפתקא

אִיהוּ, וּמֵהֵוּא רְשִׁימוּ מְזַדְעָזְעִין עֲלָאִין
וְתַתְּאִין, פְּגוּוֹנָא דְמִלְפָּא דְאִיהוּ בְּשָׂרָא וּדְמָא,
מְאִי דְרָשִׁים בְּפִתְקָא, רְשִׁימוּ דִילִיָּה דְחוּתְמָא
בִּידֵיהּ הוּא, וְאַף עַל גַּב דְּחוּתְמָא בִּידֵיהּ
אֲשַׁתְּאָר, הֲכִי דְחִילִין מְרְשִׁימוּ דְחוּתְמָא, כְּאֵלוּ
הוּא מִלְפָּא, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמְּה אִי הוּא
חוּתְמָא.

בְּפִתְקָהּ, וּמֵאוּתוּ הַרְשָׁם
מְזַדְעָזְעִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים
כְּמוֹ שְׂמֶלֶךְ שֶׁהוּא בְּשָׂר וְדָם, מֵה
שְׂרוּשָׁם בְּפִתְקָהּ, הַרְשָׁם שֶׁלוֹ שֶׁל
הַחוּתָם בִּידוֹ הוּא, וְאַף עַל גַּב
שֶׁהַחוּתָם נִשְׂאָר בִּידוֹ, כִּף פּוֹחֲדִים
מִרְשָׁם הַחוּתָם כְּאֵלוּ הִיָּה מֶלֶךְ,
עַל אַחַת פְּמָה וְכַמְּה אִם הִיָּה
חוּתָם.

שׂוּמְנֵי כַחוּתָם עַל לְבָבָהּ, וְכִי מֵאֵן חֲמָא (ג"א
שׁו) חוּתְמָא עַל לְבָא, אֲלֵא אֵלִין תְּפִלִּין,
דְּאִינוּן רְצוּעִין דְּלֵהוּן תְּלִיין עַל לְבָא, וְאֵלִין
תְּפִלִּין דְּרִישָׂא, וְתַפְּלָה דִיד דְּאִיהוּ בְּשַׁמְאֲלָא
לְקַבֵּל לְבָא, וְדָא אִיהוּ כַחוּתָם עַל לְבָבָהּ,
וּכַחוּתָם עַל זְרוּעָהּ, תְּפִלָּה דִיד, דְּאִינוּן רְשִׁימוּ
דְשַׁמְא קְדִישָׂא, דְּאִיהוּ י' קְדֵשׁ לִי כָּל בְּכוֹר,
ה' וְהִיָּה כִי יִבְיָאָהּ, ו' שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, ה' וְהִיָּה
אִם שְׁמוּעַ, וּמֵהֵוּא רְשִׁימוּ מְזַדְעָזְעִין אוּמִין
דְּעֲלָמָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (דְּבָרִים כח) וְרָאוּ כָּל
עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיהָ וְרָאוּ
מִמֶּנָּה, וְהִכִּי אוּקְמוּהוּ שֵׁם יְהוָה אֵלִין תְּפִלִּין
דְּרִישָׂא.

שׂוּמְנֵי כַחוּתָם עַל לְבָבָהּ, וְכִי מֵי
רָאָה (ש) חוּתָם עַל הַלֵּב? אֲלֵא
אֵלוּ תְּפִלִּין, שְׂאוּתָם רְצוּעוֹת
שְׁלֵהֵן תְּלוּיוֹת עַל הַלֵּב, וְאֵלוּ
תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ, וְתַפְּלָה שֶׁל יָד
שֶׁהִיא בְּשַׁמְאֵל, כְּנֶגֶד הַלֵּב, וְזֵהוּ
כַחוּתָם עַל לְבָבָהּ, וְכַחוּתָם עַל
זְרוּעָהּ - תְּפִלָּה שֶׁל יָד, שֶׁהֵם
הַרְשָׁם שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהוּא
י' קְדֵשׁ לִי כָּל בְּכוֹר, ה' וְהִיָּה כִי
יִבְיָאָהּ, ו' שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, ה' וְהִיָּה
אִם שְׁמַעַ, וּמֵאוּתוּ הַרְשָׁם
מְזַדְעָזְעִים אֲמוֹת הָעוֹלָם. זֵהוּ
שְׂכַתוּב וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיהָ וְרָאוּ
מִמֶּנָּה, וְכֵן פִּרְשׁוּהוּ, שֵׁם יְהוָה -
אֵלוּ תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ.

שׂוּמְנֵי כַחוּתָם דָּא אוּת בְּרִית מִלָּה, וְאוּת
דִּימִין טְבִין, דְּאִיהוּ רְשִׁימוּ דְשַׁמְא
קְדִישָׂא, פְּגוּוֹנָא דָּא (שם ל יב), מִי יַעֲלֵה לִּינוּ
ה' שְׁמִימָה, רִישֵׁי אַתְוּוֹן (ג"א תיבין) מִלָּה, וְסוּפִי
אַתְוּוֹן יְהוָה, מֵאֵן דְּנִטִיר הַאי רְשִׁימוּ, כְּאֵלוּ
נִטִיר שְׁמָא קְדִישָׂא, וּמֵאֵן דְּמִשְׁקֵר בְּהַאי
רְשִׁימוּ, כְּאֵלוּ מִשְׁקֵר בְּשַׁמְא קְדִישָׂא, דְּהַאי
אַתְקֵרִי חוּתְמָא דְּגוּשְׁפִּנְקָא דְּמִלְפָּא.

שׂוּמְנֵי כַחוּתָם, זוֹ אוּת בְּרִית
מִלָּה, וְאוּת שֶׁל יָמִים טוֹבִים,
שֶׁהוּא הַרְשָׁם שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
כְּמוֹ זֶה, מִי יַעֲלֵה לִּינוּ
ה' שְׁמִימָה, רִאשֵׁי הָאוּתִיּוֹת (תְּבוּת)
- מִלָּה, וְסוּפִי הָאוּתִיּוֹת - יְהוָה.
מִי שְׂשׁוּמֵר אֶת הַרְשָׁם הַזֶּה כְּאֵלוּ
שְׂמֵר אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, וּמִי
שְׂמִשְׁקֵר בְּרִשָׁם הַזֶּה כְּאֵלוּ מִשְׁקֵר
בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ, שְׂזָה נִקְרָא חוּתָם
שֶׁל הַגּוּשְׁפִּנְקָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ.

דְּכָל בְּרַשׁ דְּנִטִיר הַאי רְשִׁימוּ לְתַתְּא, דְּאִיהוּ
אוּת בְּרִית, אוּת שְׂבַת, אוּת תְּפִלִּין, אוּת
דִּימִין טְבִין, אִיהוּ רְשִׁים וְחֻקִּיק לְעִילָא, וְנִהִיר
לְעִילָא, וּמְנִיָּה מְזַדְעָזְעִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין, כְּמָה
דְּאֵת אֲמֵר (שם כח) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם

שְׂבָר אָדָם שְׂשׁוּמֵר אֶת הַרְשָׁם
הַזֶּה לְמִטָּה, שֶׁהוּא אוּת הַבְּרִית,
אוּת שְׂבַת, אוּת תְּפִלִּין, אוּת שֶׁל
יָמִים טוֹבִים, הוּא רְשׁוּם וְחֻקִּיק
לְמַעֲלָה, וּמֵאִיר לְמַעֲלָה, וּמִמְּנוּ
מְזַדְעָזְעִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים,
כְּמוֹ שְׂנֵאמֵר וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ

פי שם יהו"ה נקרא עליך, שם יהו"ה ודאי, זהו אותו הרשם של ברית מילה, ואות התפלין, ואות של שבת וימים טובים, ומי שמשקר בו למטה, נעברת חקיקתו למעלה, ובאותו זמן שולטים עליו כל המקטרגים העליונים והתחתונים.

שימני כחותם, זו הנשמה, שהרשם שלה חקוק למעלה, כמו שבארוהו ביעקב, דיוקנו של יעקב חקוקה בכסא הכבוד, שכל הנשמות שגזורות משם, חקיקתם חקוקה למעלה, והרשם שלהם למטה, ואותה חקיקה שלמעלה היא החותם, והרשם שלמטה הוא הרשם של החותם, ומיד שהרשם של החקיקה של הנשמה היא למעלה, והרשם שלה למטה, נאמר בה והנה מלאכי אלהי"ם עלים וירדים בו, עולים למעלה ומסתכלים ברשם של הנשמה שמאירה באותה החקיקה ומזדעזעים ממנה, יורדים למטה ומסתכלים ברשם של אותו דמות של מטה, ורואים שלא השתנה מהדיוקן של למעלה ופחדים ממנו.

שימני כחותם, זו התפלה, שבה חקוק ורשום ח"י העולמים בשמונה עשרה הברכות של התפלה, וזהו הרשם של החותם בפתקה, שהיא התורה, חקיקת האותיות של החותם, זהו צדיק ח"י העולמים. חותם זה העמוד האמצעי, שהיא קריאת שמע. והנה מלאכי אלהי"ם עלים, בזמן שהוא זוקף בשם, עולים עמו, בזמן שהוא מנמיד וכורע בכרוף, יורדים עמו, ודאי הוא והנה מלאכי אלהי"ם עלים וירדים בו. מלאכי אלהי"ם עלים, בזמן שהוא עומד בדין, כלם עומדים ומלמדים עליו זכות. וירדים,

יהו"ה נקרא עליך שם יהו"ה ודאי, דא ההוא רשימו דאות ברית מילה, ואות התפלין, ואות דשבת וימין טבין, ומאן דמשקר לתתא ביה, אתעבר גליפו דיליה מלעילא, בההוא זמנא שלטין עליה כל מקטרגין עלאין ותתאין.

שימני כחותם דא נשמתא, דאיהו רשימו דילה גליפא לעילא, כמה דאוקמוהו ביעקב, דיוקנו של יעקב חקוקה בכסא הכבוד, דכל נשמתין דאינון גזירין מתמן, גליפו דלהון איהו חקוק לעילא, ורשימו דלהון לתתא, וההוא גליפו דלעילא איהו חותם, ורשימו דלתתא רשימו דחותם, ומיד דרשימו דגליפו דנשמתא איהו לעילא,

ורשימו דילה לתתא, אתמר בה (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהי"ם עולים וירדים בו, סלקין לעילא ומסתפלין בדיוקנא דנשמתא דנהרא בההוא גליפו ומזדעזעין מניה, נחתין לתתא ומסתפלין ברשימו דההוא דיוקנא דלתתא, וחדאן דלא אשתני מדיוקנא דלעילא ודחלין מניה.

שימני כחותם דא צלותא, דבה איהו חקיק ורשים ח"י עלמין, בתמני סרי ברכאן דצלותא, ודא איהו רשימו דחותמא בפתקא, דאיהו אורייתא, גליפו דאתון דחותמא דא צדיק ח"י עלמין, חותמא דא עמודא דאמצעיתא, דאיהו קריאת שמע, והנה מלאכי אלהי"ם עולים, בזמנא דאיהו זוקף בשם סלקין עמיה. (דף טו ע"א) בזמנא דאיהו מאיף וכורע בכרוף נחתין עמיה, ודאי איהו והנה מלאכי אלהי"ם עלים וירדים בו, מלאכי אלהי"ם עלים, בזמנא דאיהו קאים בדינא קיימין פלהו ומוליפין עליה זכות, ויורדים בזמנא דנצחין ליה בדינא ונחית לתתא, פלהו

בזמן שִׁמְנָצְחִים אוֹתוֹ בְּדִין וְיִוֵּד
לְמִטָּה, כֻּלָּם יוֹרְדִים עִמּוֹ, כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרְוֵהוּ בִיעֶקֶב, אֲנֹכִי אֶרְדַּ עִמָּךְ
מִצְרִימָה וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךְ גַּם עִלָּה.

שִׁמְנֵי כְחוֹתֶם, זוֹ הַנְּשִׁמָּה, שֶׁהִיא
חֻקוּקָה בְּפֶסֶא. בְּזִמְנָ שֶׁהִיא
מִתְעוֹרֶרֶת לְמִטָּה בְּתַפְלָה, הַפֶּסֶא
מִתְעוֹרֶר לְמַעְלָה. כְּחוֹתֶם, זוֹ רוּחַ,
שֶׁהִיא צִיּוֹר (שֶׁל יֵשׁ) (שֶׁל שׁ) הַחֻקוּקָה
בְּמִלְאָכִים. בְּזִמְנָ שֶׁהִיא מִתְעוֹרֶרֶת
לְמִטָּה בְּתַפְלָה, הַמִּלְאָכִים
מִתְעוֹרְרִים עִמָּה לְמַעְלָה. עַל
זְרוּעָךְ, זוֹ הַנְּפֶשׁ, שֶׁהִיא חֻקוּקָה
בְּאַרְבַּעַת הַצְּדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם,
בְּזִמְנָ שֶׁהִיא מִתְעוֹרֶרֶת בְּתַפְלָה
לְמִטָּה, אַרְבַּעַת הַצְּדָדִים שֶׁל
הָעוֹלָם מִתְעוֹרְרִים עִמָּה.

הַנְּשִׁמָּה הִיא חוֹתֶם, רוּחַ - צִיּוֹר
שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת שֶׁחֻקוּקוֹת בְּחוֹתֶם,
הַנְּפֶשׁ - הַרְשָׁם שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת
בְּחוֹתֶם, שֶׁהֵם רְשׁוּמִים בְּצִיּוֹרִים
שֶׁל בֶּן הָאָדָם כְּמוֹ רְשָׁם שֶׁל חוֹתֶם
בְּפֶתַק, וּבְאוֹתוֹ רְשׁוּם שֶׁל הַנְּפֶשׁ
נוֹדַע הַפְּרָצוּף בְּגוּף הָאָדָם מְאִיזָה
מְקוֹם הוּא, וּמְשׁוּם זֶה פְּרִשׁוּהוּ
שֶׁבְחוֹתֶם הִזָּה כְּמֹה רְשׁוּמִים יֵשׁ
בוֹ? אַרְבַּעַת. רְשָׁם שֶׁל אֲרִיָּה שָׁם,
רְשָׁם שֶׁל שׁוֹר שָׁם, רְשָׁם שֶׁל נֶשֶׁר
שָׁם, וְרְשָׁם שֶׁל דְּמוֹת אָדָם שָׁם.
וּמִיָּהוּ שְׂרוּשָׁם אוֹתֶם בְּחוֹתֶם?
יְהוָה אֱמֶת, שֶׁבְאַרְבַּעַת הַלְלוּ
רְשׁוּמִים הֵם, כֻּלָּ בְרִיּוֹת הָעוֹלָם.
אֲבָרָ אֲמוֹת הָעוֹלָם שֶׁשֶׁקְרוּ בוֹ,
אֵינָם רְשׁוּמִים בוֹ, אֲלֵא בְחוֹתֶם
שֶׁל שֶׁקֶר, וְהוּא הַנְּחָשׁ שֶׁדָּבַר שֶׁקֶר
עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְגִלְלוּ
נֶאֱמַר בְּדֶרֶךְ מִשָּׁל, לְשֶׁקֶר אֵין
רְגִלִים, וְכֵן לְנֶחֱשׁ אֵין רְגִלִים, עַל
גַּחְנֶךְ תֵּלֶךְ, וְעֵתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְמַחֹת הַשֶּׁקֶר מִן הָעוֹלָם,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּמַחֶה יְהוָה
אֱלֹהִיִּם דְּמַעָּה מֵעַל כָּל פְּנִים
וְכוּ', שֶׁיִּדְאִי הַנְּחָשׁ הִזָּה הוּא
אֶל אַחֵר, וּבְמָה הוֹרֵג? בְּסֵם הַמּוֹת

נְחֹתִין עִמִּיהָ, כְּמֹה דְאוּקְמוּהוּ בִיעֶקֶב
(בְּרֵאשִׁית כו) אֲנֹכִי אֶרְדַּ עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךְ גַּם
עִלָּה.

שִׁמְנֵי כְחוֹתֶם דָּא נְשִׁמְתָּא דְאִיהִי חֻקוּקָה
בְּכוֹרְסִיָּא, בְּזִמְנָ דְאִיהִי אֲתַעֲרָא
לְתַתָּא בְּצִלוֹתָא, פְּרִסִּיָּא אֲתַעֲרָ לְעִילָא, כְּחוֹתֶם
דָּא רוּחַ, דְאִיהוּ צִיּוֹרָא (דִּישׁ) (נ"א דִּשׁ) חֻקִּיקָא
בְּמִלְאָכִיא, בְּזִמְנָ דְאִיהִי אֲתַעֲרָא לְתַתָּא
בְּצִלוֹתָא, מִלְאָכִיא אֲתַעֲרוּן עִמִּיהָ לְעִילָא, עַל
זְרוּעָךְ דָּא נְפֶשָׁא, דְאִיהִי חֻקִּיקָא בְּאַרְבַּע סְטְרִין
דְּעֵלְמָא, בְּזִמְנָ דְאֲתַעֲרָא אִיהִי בְּצִלוֹתָא
לְתַתָּא, אַרְבַּע סְטְרִין דְּעֵלְמָא מִתְעֲרִין עִמָּה.

נְשִׁמָּה אִיהִי חוֹתְמָא, רוּחָא צִיּוֹרָא דְאֲתוּוֹן
דְּאֲנוּן חֻקוּקִין בְּחוֹתְמָא, נְפֶשָׁא רְשִׁימוּ
דְּאֲתוּוֹן בְּחוֹתְמָא, דְּאֲיִנוּן רְשִׁימִין בְּצִיּוֹרִין דְּבֵר
נֶשׁ, פְּרִשְׁמוּ דְחוֹתְמָא בְּפֶתַקָא, וּבְהֵהוּא
רְשׁוּמָא דְנְפֶשָׁא אֲשֶׁתְּמוּדַע פְּרָצוּפָא בְּגוּפָא
דְּבֵר נֶשׁ, מֵאֵן אֲתֵר אִיהוּ, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ,
בְּהֵאי חוֹתְמָא כְּמֹה רְשִׁימִין אִית בֵּיה, אַרְבַּע,
רְשִׁימוּ דְאֲרִיָּה תַמָּן, רְשִׁימוּ דְשׁוֹר תַמָּן, רְשִׁימוּ
דְנֶשֶׁר תַמָּן, רְשִׁימוּ דְדְמוֹת אָדָם תַמָּן, וּמֵאֵן
אִיהוּ דְרְשִׁים לוֹן בְּחוֹתְמָא, יְהוָה אֱמֶת,
דְּבֵהֵאי אַרְבַּע רְשִׁימִין אֲיִנוּן כָּל בְּרִיִין דְּעֵלְמָא.
אֲבָרָ אוּמִין דְּעֵלְמָא דְשֶׁקְרוּ בֵּיה, לֹאוּ אֲיִנוּן
רְשִׁימִין בֵּיה, אֲלֵא בְחוֹתְמָא דְשֶׁקְרָא,
וְאִיהוּ נְחָשׁ דְּמִלִּיל שֶׁקְרָא עַל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, וּבְגִינֵיה אֲתַמַּר בְּאַרְח מִתְלָא, שֶׁקְרָא לִית
לָהּ רְגִלִין, וְכַף חוּיָא לִית לֵיה רְגִלִין, עַל גַּחְנֶךְ
תֵּלֶךְ, וְעֵתִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַחֲאָה שֶׁקְרָא
מֵעֵלְמָא, כְּמֹה דְאֵת אֲמַר (ישעיה כה ח) וּמַחֶה
יְהוָה אֱלֹהִיִּם דְּמַעָּה מֵעַל כָּל פְּנִים וְכוּ',
דְּיִדְאִי הֵאי חוּיָא אִיהוּ מִלְאָךְ הַמּוֹת דְּקִטִּיל
מִלְאָךְ הַמּוֹת שֶׁהוֹרֵג אֶת בְּנֵי הָאָדָם וְגוֹרֵם לְדְמַעָּה, שֶׁהוּא

שלו, שהוא גיהנם, וזהו סמא"ל. ובפרצופי הנחשים הללו הוא מתגלה לאנשים בדרך שקר לפתותם, וסוד הדבר - אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, ואין להם קיום, אבל ציורי החיות הם רשומים בשמו של הקדוש ברוך הוא, ברשם הזה של המזוזה, שהוא שד"י מבחוץ יהו"ה מבפנים, וזהו הרשם של ברית מילה, שד"י מבחוץ יהו"ה מבפנים. שד"י הרי פרושהו ש שלשת האבות, שהם שתי זרועות וגוף, אלו הם שלשת ענפי הש', ד שכינה, י צדיק, אות ברית מילה, ועל השד"י הזה נאמר וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י, בשד"י הזה, שהוא מחוץ למזוזה, אבל ושמי יהו"ה, שהוא בפנים המזוזה, שהיא השער של הקדוש ברוך הוא, שנאמר בה זה השער ליהו"ה, לא נודעתי להם.

ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך, אלו שני עמודי אמת, זו מות מן הבית, שהיא השכינה, ולא מתקרב אליה. זהו שפתוב והזר הקרב יומת, והאותיות של מזוזות הן ממש ז"ז מו"ת, ובשביל זה, מי ששומר ברית מילה, שהוא החותם שלו, זו מות ממנו, שהוא השטן, יצר הרע, רע, טמא, צפוני, מלאך המות, שלא יתקרב אליו ולא ימות על ידו.

ומי שמשקר בברית מילה, הוא משקר בחותם המלך, שהוא רשום בו, שד"י מבחוץ יהו"ה מבפנים. מנין לנו? מהפכתוב הזה משמע, מ"י יעל"ה לנ"ו השמימ"ה - ראשי תבות מיל"ה, סופי תבות יהו"ה, ובנדאי מי

לבני נשא, וגרים דמעה, דאיהו אל אחר, ובמאי קטיל בסם המות דיליה, דאיהי גיהנם, ודא איהו סמא"ל.

ובאל"ן פרצופין דחויין, אתגלייא איהו לבני נשא בארח שקרא לפתאה לון,

ורזא דמלה (תהלים קכ"א) אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, ולית לון קיומא, אבל ציורין דחיון אינון רשימין בשמא דקודשא בריך הוא, בהאי רשימו דמזוזה, דאיהו שד"י מלבר יהו"ה מלגאו, והאי איהו רשימו דברית מילה, שד"י מלבר יהו"ה מלגאו, שד"י הא אוקמוהא ש תלת אבהן, דאינון תרין דרועין וגופא, אל"ן אינון תלת ענפין דש', ד שכינתא, י צדיק אות ברית מילה, ועל האי שד"י אתמר (שמות א') וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י, בהאי שד"י, דאיהו מלבר במזוזה, אבל ושמי יהו"ה דאיהו מלגאו במזוזה, דאיהי תרעא דקודשא בריך הוא, דאתמר בה (תהלים קי"ח) זה השער ליהו"ה, לא נודעתי להם, (דברים ו' ח).

ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך, אל"ן תרין סמכי קשוט, זו מות מן ביתא

דאיהי שכינתא, ולא אתקריב לגבה, הדא הוא דכתיב (במדבר א' י"ח) והזר הקרב יומת, ואתוון דמזוזות אינון ממש ז"ז מו"ת, ובגין דא מאן דנטיר ברית מילה דאיהו חותמא דיליה, זו מות מניה, דאיהו שטן, יצר הרע, רע, טמא, צפוני, מלאך המות, ולא יתקריב לגביה, ולא ימות על ידיה.

ומאן דמשקר בברית מילה, הוא משקר בחותמא דמלכא, דאיהו רשים ביה שד"י מלבר יהו"ה מלגאו, מנא לן מהאי

קרא משמע (דברים ל' י"ב) מ"י יעל"ה לנ"ו השמימ"ה, רישי תיבות מיל"ה,

שמשקר בברית מילה, מסתלק ממנו יהו"ה וישד"י, ושורה עליו שטן שהוא אל אחר, הנחש שורה במקום של יהו"ה מבפנים, וסם המות שורה במקום של שד"י מבחוץ, וזהו שאמר הכתוב את מקדש יהו"ה טמא וכו', אם לא שב בתשובה וסובל כמה יסורים להעביר אותו הנחש משם ואת סם המות שלו, שהיא צרעת ממארת, עם כמה מחלות ומכות, עד שלא נשאר בו בשר שהוא עפר, וסוד הדבר - ועפר אחר יקח וטח את הבית, משום שנחש עפר לחמו, עד שיתפרנס מאותו בשר לא יזוז ממנו, ועני חשוב כמת. מה במיתה פניו משתנות, כמו זה העני פניו משתנות. והרי פרשוהו כרם זלת לבני אדם, מה זה כרם זלת? אלא מי שצריך לבריות פניו משתנות ככרום, וכמה נשיכות של יסורים נושף אותו הנחש ההוא.

ורא עוד, אלא שעני חשוב כמצרע, מה מצרע וראשו יהיה פרוע וכו', כך עני. מה מצרע מחוץ למחנה מושבו, כך עני ערום ויחף. ועניות לישראל היא לישראל במקום צרעת, וארבעה דיוקנאות הם (גונים) כארבעת צבעי הצרעת, והם נגע לבן אדמדם ירקרק בהרת שחורה, הרי ארבעה, ולכלם יש מקומות ידועים בגוף, ומהם באים לבני אדם כמה מחלות. לבן ואדמדם - חלב טמא וכבד, ירקרק - מרה, בהרת שחורה - טחול, ומהם נובעים ארבעה מיני מחלות, והן מרה לבנה, מרה אדמה, מרה ירקה, מרה שחורה.

ואם שב בתשובה, יורד עליו סם חיים שהיא שכינה, ונאמר בה

סופי תיבות יהו"ה, ובוודאי מאן דמשקר בברית מילה, אסתלק מניה יהו"ה וישד"י, ושריא עליה שטן דאיהו אל אחר, חויא שריא באתר דיהו"ה מלגאו, וסם מות שריא באתר דשד"י מלבר, ודא איהו דאמר קרא (במדבר יט כ) את מקדש יהו"ה טמא וכו', אם לא תב בתויבתא, וסביל כמה יסורין (דף טו ע"ב) לאעברא ההוא חויא מתמן, ולסם המות דיליה, דאיהי צרעת ממארת, בכמה מרעין ומכתשין, עד דלא אשתאר ביה בשרא דאיהי עפרא, ורזא דמלה (ויקרא יד מב) ועפר אחר יקח וטח את הבית, בגין דנחש עפר לחמו, עד דיתפרנס מההוא בשרא לא יזוז מניה, ועני חשוב כמת, מה מיתה אנפוי משתניין, בגוונא דא עני אנפוי משתנין, והא אוקמוהו (תהלים יב ט) כרם זלות לבני אדם, מאי כרום זלות, אלא מאן דאצטריך לברייתא אנפוי משתנין ככרום, וכמה נשוכין דיסורין נשיף ליה ההוא חויא.

ורא עוד אלא דעני השיב כמצרע, מה מצרע (ויקרא יג מה) וראשו יהיה פרוע וכו', כך עני, מה מצרע מחוץ למחנה מושבו, כך עני ערום ויחף, ועניותא איהי לישראל באתר דצרעתא, וארבע דיוקנין אינון (ס"א גונים), כארבע גוונין דצרעת, ואינון נגע לבן אדמדם ירקרק בהרת שחורה, הא ארבע, וכלהו אית לון אתרין ידיעאן בגופא, ומנהון אתיין לבני נשא כמה מרעין, לבן ואדמדם חלב טמא וכבד, ירקרק מרה, בהרת שחורה טחול, ומנהון נבעין ארבע מיני מרעין, ואינון מרה חוורא, מרה סומקא, מרה ירוקא, מרה אופקא.

ואם תב בתויבתא, נחית עליה סם חיים דאיהי שכינתא, ואתמר בה (ישעיה

וְשָׁב וּרְפָא לוֹ, מְאֵלוּ מִיַּי
הַמְּחִלּוֹת, וּמְחִיָּה אוֹתוֹ מִמִּיתָה
שֶׁל עֲנִיּוֹת, כְּמוֹ שְׁנֹאמֵר וְהַשִּׁיבוּ
וּחְיוּ, שְׁבוּזְמֵן שִׁישְׂרָאֵל עֲנִיִּים הֵם
קְרוּיִים מֵתִים, וּבְשִׁבְלֵם נֹאמֵר
שׁוּבוּ וּחְיוּ, וְאִין עֲנִיּוֹת כְּעֲנִיּוֹת
הַתּוֹרָה, שְׁמֵי שְׁאִין בּוֹ תוֹרָה נִקְרָא
מֵת, מְהֵי רְפוּאָתוֹ לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם?
הַתּוֹרָה, שְׁנֹאמֵר בְּהָ עֵץ חַיִּים הִיא
וְגוֹמֵר, וְהִיא רְפוּאָה לְכָל
הַמְּחִלּוֹת, כְּמוֹ שְׁנֹאמֵר רְפוּאוֹת
תְּהִי לְשַׁרְף וְכוּ'.

שִׁימְנֵי כַחוֹתֵם, מָה הַחוֹתֵם
בְּמִקּוּם הַזֶּה? זֶה אוֹת שְׁבֶת יוֹם
טוֹב, שֶׁהוּא שְׁקוּל לְבֵרִית מִלָּה,
כְּמוֹ כֵן שְׁבִ"ת, ש' כְּנֶגֶד שִׁי"ן שֶׁל
שֵׁם שְׁד"י, פְּלוּל מְשַׁלֵּשׁ חֵיּוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת, מְשַׁלְּשָׁה אֲבוֹת, ב' זֶה
ד' שֶׁהִיא רְבִיעִית לְאֲבוֹת וּרְבִיעִית
לְשַׁלֵּשׁ חֵיּוֹת, וְהִיא דְמוּת אָדָם,
וְלֹא אָדָם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וּדְמוּת
פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם, אֵלֹא מָה זֶה
אָדָם? יו"ד ה"א וּא"ו ה"א. שְׁבֶת
בּוֹ שְׁד"י, יְהוּ"ה הוּא רְשׁוֹת
הַיְחִיד, רְחִיבוּ אַרְבַּעַה וְגָבְהוּ
עֲשֶׂרָה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, י'
שֶׁל שְׁד"י כְּנֶגֶד אוֹת שֶׁל שְׁבֶת
וְיָמִים טוֹבִים, י' נְרַמְזוּ בּוֹ עֲשָׂר
סְפִירוֹת.

הַרְשָׁם הַזֶּה הוּא לְבֵן הַמְּלָךְ, אֲבָל
לְעֵבֶד שֶׁל הַמְּלָךְ הַרְשָׁם שֶׁלוֹ
שְׁד"י, מֵהַצַּד שֶׁל אוֹתוֹ שְׁנֹאמֵר
בּוֹ כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמֵי וְכוּ', וּמִי
הוּא? מַטְטְרוּ"ן, שְׁעוּלָה לְחֻשְׁבוֹן
שְׁד"י, וְהוּא אָדָם קִטְן בְּדְמוּת שֶׁל
מַעֲלָה, וְזֶהוּ אִם כְּבָנִים אִם
כְּעֵבֶדִים וְכוּ'.

מִי שְׂרָשָׁם שֶׁל אַרְיָה בְּחוֹתְמוֹ,
הוּא לְבֵן בְּפָנָיו. מִי שֶׁהוּא בְּחוֹתֵם
שֶׁל שׁוֹר, הוּא אָדָם בְּפָנָיו. מִי
שֶׁהוּא בְּחוֹתֵם שֶׁל נֶשֶׁר, הוּא יֶרֶק

בְּחוֹתְמָא דְנֶשֶׁר אִיהוּ יְרוּקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בְּחוֹתְמָא דְדְמוּת אָדָם

וְשָׁב וּרְפָא לוֹ מְאֵלִין מִיַּי מְרַעִין, וּמְחִיָּה
לִיָּה מִמִּיתָה דְעֲנִיּוֹתָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (יחזקאל
יא לב) וְהַשִּׁיבוּ וּחְיוּ, דִּישְׂרָאֵל בּוּזְמָנָא דְאִינוּן
עֲנִיִּים קְרוּיִים מֵתִים, וּבְגִינֵייהוּ אֶתְמַר שׁוּבוּ
וּחְיוּ, וְלִית עֲנִיּוֹתָא כְּעֲנִיּוֹתָא דְאוּרִייתָא, דְמָאן
דְלֹא אִית בֵּיה אוּרִייתָא אֶתְקַרֵי מֵת, אֲסוּוֹתָא
דִּילִיָּה מְאִי הוּא לְהֵהוּא עֲלֵמָא, אוּרִייתָא,
דְאַתְמַר בֵּיה (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא וְגוֹמֵר,
וְאִיהִי אֲסוּוֹתָא לְכָל מְרַעִין, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שם
ח) רְפוּאוֹת תְּהִי לְשַׁרְף וְכוּ'.

שִׁימְנֵי כַחוֹתֵם (שיר ח ו), מְאִי חוֹתֵם בְּהֵאִי אֶתְר,
דָּא אוֹת שְׁבֶת יוֹם טוֹב, דְּאִיהוּ שְׁקִיל
לְבֵרִית מִלָּה, כְּגוֹוֹנָא דָּא שְׁבִ"ת, ש' לְקַבֵּל
שִׁי"ן דְשֵׁם שְׁד"י, פְּלִילָא מִתְּלַת חֵיּוּן עֲלֵאִין,
מִתְּלַת אֲבָהָן, ב' דָּא ד', דְּאִיהִי רְבִיעֵאָה
לְאֲבָהָן, וּרְבִיעֵאָה לְתַלְתַּת חֵיּוּן, וְאִיהִי דְמוּת
אָדָם, וְלֹאוּ אָדָם, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (יחזקאל א
ט) וּדְמוּת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם, אֶלָּא מְאִי אָדָם יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א, שְׁבֶת בֵּיה שְׁד"י, יְהוּ"ה הוּא
רְשׁוֹת הַיְחִיד רְחִיבוּ אַרְבַּעַה וְגָבְהוּ עֲשֶׂרָה יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א, י' דְשְׁד"י לְקַבֵּל אוֹת דְשְׁבֶת
וְיוֹמִין טְבִין, י' בֵּיה אֶתְרַמִּיזוּ עֲשָׂר סְפִירָן.

הֵאִי רְשִׁימוּ אִיהוּ לְבָרָא דְמִלְפָּא, אֲבָל לְעֵבֶדָא
דְמִלְפָּא רְשִׁימוּ דִּילִיָּה שְׁד"י, מַסְטְרָא
דְהֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (ישעיה מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמֵי
וְכוּ', וּמְאִי נִיהוּ מַטְטְרוּ"ן, דְסִלִּיק לְחֻשְׁבוֹן
שְׁד"י, וְאִיהוּ אָדָם זַעִירָא בְּדִיוּקְנָא דְלַעֲיִלָא,
וְדָא אִיהוּ אִם כְּבָנִים אִם כְּעֵבֶדִים וְכוּ'.

מָאן דְּאִיהוּ רְשִׁימוּ דְאַרְיָה בְּחוֹתְמָא דִּילִיָּה
אִיהוּ חַוּוֹר בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בְּחוֹתְמָא
דְשׁוֹר אִיהוּ סוּמְקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ

בְּחוֹתְמָא דְנֶשֶׁר אִיהוּ יְרוּקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בְּחוֹתְמָא דְדְמוּת אָדָם

בפניו. מי שהוא כחותם של דמיות אדם, הוא שחר בפניו, כמו שהתורה שנאמר בה שחורה אני ונאווה.

שימני כחותם, זו התורה, שנאמר בה תורת אמת היתה בפיהו, והיא כלולה מעשר אמירות שהם י, ומעשרה דברות שהן ה"ה, ומה זה תורה? ו' הכולל ששת ימי בראשית, על לבך - זה שלשים ושנים אלהיים בחשבון ל"ב, שתלויים מו', שהוא ו' פעמים טוב, ובה נשתלם (ה) השם של ארבעים ושנים אותיות שבהם נבראו שמם וארץ וכל מה שיש בהם, וזהו הסוד של פי יום נקם בלבי, לבני עולה ארבעים ושנים. ויכלו, שבעים ושנים שמות של השם המפרש, ועליו נאמר לבני גליתי, ולא יכרי, שהם מאתים ארבעים ושמונה מצוות התורה, לא גליתי, ובייכלו הנה, (ה' בששי שהוא

בו, וזהו ויהי ערב ויהי בקר יום הששי, שזו) הו' של הששי היא המלכות השביעית, והיא נקראת ע"ב, ובה רוכב ו' לגאל את ישראל. זהו שפתוב הנה יהו"ה רוכב על ע"ב קל, משום שהיא הפלל של שלשת האבות שתלויים מהם שבעים ושנים שמות ונכללים בה, וכנגד שלשת האבות נאמר בויכלו שלש פעמים שביעי, וזהו הסוד של שפ"ת, ב"ת ש, שהם ויסע ויבא ויט שנכללים בב"ת, באותו זמן חלה זכות אבות, שמיום שנחרב בית המקדש, העולם נקרא תהו ובהו, משם ואילך התקנים הפתוב אמרתי עולם חסד יפנה, חסד עולה לחשבון שבעים ושנים שמות. וזה הסוד שנקשר השביעי ביום

הראשון, ומי השביעי? זה צדיק האות של שבת וימים טובים, וסוד הדבר - חי יהו"ה שכבי עד הבקר, וזה הבקר של אברהם, אותו שנאמר בו וישכם אברהם בבקר, והוא החסד שלו,

איהו אופם באנפוי, כגוונא דאורייתא דאתמר (שיר א ה) שחורה אני ונאווה.

שימני כחותם, דא אורייתא, דאתמר בה (מלאכי ב ו) תורת אמת היתה בפיהו, ואיהי כלילא מעשר אמירן דאנון י, ומעשר דברן דאינון ה"ה, ומאי תורה ו' כליל שית ימי בראשית, על לבך דא ל"ב אלהיים בחושפן ל"ב, דתליין מן ו', דאיהו ו' זמנין טוב, ובה אשתלים (ג"א ו') שמא דארבעין ותרין אתוון, דבהון אתבריאו שמיא וארעא וכל מה דאית בהון, ודא איהו רזא פי יום נקם בלבי (ישעיה סג ד), לב"י סליק מ"ב, ויכלו ע"ב שמהן דשמא מפרש, ועליה אתמר לבני גליתי, ולאברי דאנון רמ"ח פקודין דאורייתא לא גליתי, ובהאי ויכלו (ה' בששי דאיהו בו, ודא איהו ויהי (דף טז ע"א) ערב ויהי בקר יום הששי, רחמי) ה' דהששי איהו מלכות שביעאה, ואיהי אתקריאת ע"ב, ובה רכיב ו' למפרק לישראל, הדא הוא דכתיב (ישעיה יט א) הנה יהו"ה רוכב על ע"ב קל, בגין דאיהי פללא דתלת אבהן, דתליין מנהון ע"ב שמהן, ואתפלילן בה, ולקבל תלת אבהן אתמר בויכלו תלת זמנין שביעי, ודא איהי רזא דשפ"ת, ב"ת ש, דאינון ויסע ויבא ויט דאתפלילן בב"ת, בההיא זמנא חלה זכות אבהן, דמיומא דאתחריב פי מקדשא עלמא אתקרי תהו ובהו, מתמן ואילך אתקיים קרא (תהלים פט ג) אמרתי עולם חסד יפנה, חס"ד סליק לחושפן ע"ב שמהן.

ודא רזא דאתקשר שביעי ביומא קדמאה, ומאן שביעי דא צדיק אות דשפת וימין טבין, ורזא דמלה חי יהו"ה שכבי עד

הראשון, ומי השביעי? זה צדיק האות של שבת וימים טובים, וסוד הדבר - חי יהו"ה שכבי עד הבקר, וזה הבקר של אברהם, אותו שנאמר בו וישכם אברהם בבקר, והוא החסד שלו,

משום שפחסד הנה נתקן הפסא,
שְׁהִיא נְפִילָה, זְהוּ שְׁכָתוּב וְהוּכָן
בְּחֶסֶד פְּסָא, וְכוּ תְקוּם, וְסוּד
הַדְּבָר - וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמַתִּיךָ,
וְכָל הַסְּפִירוֹת נִקְשְׁרוֹת בְּיַמִּין,
מִשׁוּם שֶׁעָלְיוּ נֶאֱמַר מִימִינוּ אֵשׁ
דָּת לְמוֹ, מִיַּמִּין נִתְּנָה תּוֹרָה, בְּגִלְל
זֶה מוֹלִיךְ לַיַּמִּין מִשֶּׁה זְרוּעַ
תְּפָאֲרָתוֹ, וּבִקְצַע הַפְּלִים שֶׁל
הַתּוֹרָה מִשָּׁם, מֵה' שֶׁל אַבְרָהָם,
לְהִיּוֹת לוֹ בֵּה שֵׁם עוֹלָם, וּבֵה
הַשְּׁתַלְמָה ה' שֶׁל מִשֶּׁה, שְׁהִיא
בְּמִשְׁכּוֹן לְגַבֵּי אַבְרָהָם בְּמִשֶּׁה,
שֶׁהֵבִיא אֶת הַתּוֹרָה, עַד שִׁיפְדָה
אֶת בְּנָיו, וְסוּד הַדְּבָר - פִּימִי
צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאָנוּ
נִפְלְאוֹת.

וְסוּד הַגְּאֻלָּה הוּא בְּחוֹתָם הַזֶּה,
שֶׁעָלְיוּ נֶאֱמַר פִּי בְּשִׁמְחָה תִּצְאוּ
וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוּן, בְּשִׁמְחָה עוֹלָה
לְחֻשְׁבוֹן אֲדָ"ן שְׁהִיא אֲדָנִי, אֶרֶן
הַבְּרִית, אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ נִקְרָא,
פְּרָט לְאוֹת ש' שְׁהוּא שְׁלֹשׁ מְאוֹת,
וְהֵם שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת שֶׁהִתְחַבְּרוּ
עִמָּה, וְאוֹתִיּוֹת בְּשִׁמְחָה הֵן
מִחֻשְׁבֵּי"ה, ש' שְׁלֹשֶׁה אֲבוֹת,
בְּחֻמְ"ה ה"ן, וְהִיא הַשְּׂכִינָה שְׁאִין
לָהּ יְחוּד אֱלֹא בְּמִינָה, כְּמוֹ
שְׁאוֹתִיּוֹת ה"ן, וְנִעְשׂוּ עֲשָׂרָה
וְנִעְשׂוּ מְאָה, כְּמוֹ שֶׁהַשְּׂכִינָה
כְּלוּלָה כָּל הָעֲשָׂרָה וְכָל הַמְּאָה,
וְהֵינּוּ מֵה שְׁכָתוּב הֵן לִיהו"ה
אֱלֹהֵי"ךָ הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם,
וְסוּד הַדְּבָר - הֵן אֲדָנִי.

וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוּן, ש' שְׁלֹשֶׁת
הָאֲבוֹת, וְי' שְׁנַי מְשִׁיחִים, מ' ל"ב
שֶׁל וּבְשָׁלוֹם עוֹלָם לְע"ב, וְזֵהוּ
שֶׁנֶּאֱמַר וּשְׁבַתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית
אָבִי, שְׁמִחָה הִיא, שֶׁנֶּאֱמַר בֵּה לְךָ
אֶכְל בְּשִׁמְחָה לְחֻמְךָ וְשִׁתָּה בְּלֵב
טוֹב יֵינֶךָ, זֶה יַיִן הַמְּשֻׁמֵּר בְּעַנְבָּיו,
וְעָלְיוּ נֶאֱמַר סוּד יְהו"ה לִירְאָיו.

הַבְּקָר (רות ג יג), וְדָא בְּקָר דְאַבְרָהָם, הֵהוּא
דְאַתְמַר בֵּיה (בראשית יט כז) וַיִּשְׁפֵּם אַבְרָהָם בַּבְּקָר,
וְאִיהוּ חֶסֶד דִּילִיָּה, בְּגִין דְּבֵהֲאִי חֶסֶד אֲתַתְּקִין
פְּרַסְיָא דְאִיהִי נְפִילָה, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה
טז ה) וְהוּכָן בְּחֶסֶד פְּסָא, וּבֵיה תְקוּם, וְרִזָּא דְמִלָּה
וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמַתִּיךָ (שם נד ח), וְכָל סְפִירָן
מִתְקַשְׁרִין בְּיַמִּינָא, בְּגִין דְּעָלִיָּה אֲתַמַּר (דברים לג
ב) מִימִינוּ אֵשׁ דָּת לְמוֹ, מִימִינָא אֲתִיָּהִיב
אוֹרִיָּיתָא, בְּגִין דָּא מוֹלִיךְ לַיַּמִּין מִשֶּׁה זְרוּעַ
תְּפָאֲרָתוֹ, וּבִקְצַע מִים (ישעיהו סג יב) דְאוֹרִיָּיתָא
מִתְמָן, מֵה' דְאַבְרָהָם, לְמַהוּי לִיָּה בֵּה שֵׁם
עוֹלָם, וּבֵה אֲשַׁתְּלִים ה' דְמִשֶּׁה, דְאִיהִי
בְּמִשְׁפּוֹנָא לְגַבֵּיה דְאַבְרָהָם בְּמִשֶּׁה, דְאִיָּיתִי
אוֹרִיָּיתָא, עַד דִּיפְרוּק לְבָנוּי, וְרִזָּא דְמִלָּה פִּימִי
צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאָנוּ נִפְלְאוֹת (מיכה ז טו).

וְרִזָּא דְפוֹרְקָנָא בֵּהֲאִי חוֹתְמָא אִיהוּ, דְעָלִיָּה
אֲתַמַּר (ישעיהו נה יב) פִּי בְּשִׁמְחָה תִּצְאוּ
וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוּן, בְּשִׁמְחָה סְלִיק לְחוּשְׁבֵּן אֲדָ"ן
דְאִיהוּ אֲדָנִי, אֶרֶן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ
אֲתַקְרִי, בַּר מְאָת ש' דְאִיהוּ תְּלַת מְאָה, וְאִינּוּן
תְּלַת אֲבָהֵן דְאַתְחַבְּרוּ בֵּה, וְאַתּוּן בְּשִׁמְחָה
אִיהִי מִחֻשְׁבֵּי"ה, ש' תְּלַת אֲבָהֵן בְּחֻמְה ה"ן,
וְאִיהִי שְׂכִינְתָּא דְלִית לָהּ יְחוּדָא אֱלֹא בְּמִינָה,
כְּמָה דְאַתּוּתָא דְה"ן, וְאַתְעַבִּידוּ עֲשָׂרָה
וְאַתְעַבִּידוּ מְאָה, כְּמָה דְשְׂכִינְתָּא כְּלִילָא כְּלָהוּ
עֲשָׂרָה וְכָלָהוּ מְאָה, וְהֵינּוּ דְכָתִיב (דברים יד) הֵן
לִיהו"ה אֱלֹהֵי"ךָ הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם, וְרִזָּא
דְמִלָּה הֵן אֲדָנִי.

וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוּן (ישעיהו נה יב), ש' תְּלַת אֲבָהֵן,
וְי' תְּרִין מְשִׁיחִין, מ' ל"ב
דוּבְשָׁלוֹם סְלִיק ע"ב, וְדָא אִיהוּ
דְאַתְמַר (בראשית כח כא) וּשְׁבַתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית

אָבִי, שְׁמִחָה אִיהוּ דְאַתְמַר בֵּיה (קהלת ט ז) לְךָ אֶכּוֹל בְּשִׁמְחָה לְחֻמְךָ וְשִׁתָּה

יין טוב זה צדיק, שנאמר בו הצדיק אבד, ומה זה אבד? אבד אותו המעין, ונשארו נחרב ויבש, בבית ראשון ושני.

קם הוזקן ואמר: אדנ"י עולה במחשבה ולא בחשבון, ועליו נאמר ה"ס כל בשר מפני יהו"ה כי נעור ממעון קדשו, יתעורר בו כמו שהתעורר משנתו, וחזר לשנתו עד שיתעורר יהו"ה שהוא רחמים, לקים בו וברחמים גדולים אקבצך, גדולים נקראת מצד של הא"ל הגדול שהוא חסד, והשכינה עולה בו להקרא גדולה, ובו ודאי סוד הגאולה, כמו זה: יו"ד ה"א וא"ו ה"א יהו"ה, וא"ו בו סוד הגאולה, שהוא רשום בשם של ע"ב, שהם וה"ו אנ"י וה"ו, ראשי תבות וא"ו, שלש עשרה מדות של רחמים של התורה, שנתנה מימין.

נשאר יו"ד ה"א ה"א שעולה לחשבון שלשים ושפים, והוא ב' מן בראשית, ל' לעיני כל ישראל. ועוד, היא שלשים ושנים אלהי"ם של מעשה בראשית, שעליו נאמר כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה, והשם של ע"ב הוא ויכל"ו, בו נשלם סוד הגאולה, ועליו נאמר ללבי גליתי, שהוא חשבון ויכל"ו, ובו התקים הכתוב אמרתי עולם חסד יבנה, וכמו שיצאו ממצרים בסוד של שבעים ושנים שמות, כך יצאו בהם פשיגאלו באחרונה, באותו זמן חסד יהו"ה מלאה הארץ, ועליו נאמר וחסדי מאתך לא ימוש ובחסד עולם רחמתיך, ומשום זה שבח דוד את הקדוש ברוך הוא בגלות, שהיא שאול, בחסד הזה, כמו שנאמר כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה.

כלב טוב יינך, דא יין המשומר בענביו, ועליה אתמר (תהלים כה יד) סוד יהו"ה ליריאיו, יין טוב דא צדיק, דאתמר ביה (ישעיה נז א) הצדיק אבד, ומאי אבד אבד ההוא נביעו, ואשתאר נחרב ויבש בבית ראשון ושני.

קם סבא ואמר אדנ"י במחשבה סלקא, ולא בחשבון, ועליה אתמר (זכריה ב ה"ס כל בשר מפני יהו"ה כי נעור ממעון קדשו, יתער ביה כמה דאתער משנתיה וחזר לשנתיה, עד דיתער יהו"ה דאיהו רחמי, לקיימא ביה וברחמים גדולים אקבצך (ישעיה נד ז), גדולים אתקריאת מסטרא דהא"ל הגדול דאיהו חסד, ושכינתא ביה סלקא לאתקרי גדולה, וביה ודאי רזא דפורקנא, פגוונא דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א יהו"ה, וא"ו ביה רזא דפורקנא, דאיהו רשים בשמא דע"ב, דאינון וה"ו אנ"י וה"ו רישי תיבין וא"ו, תלת עשר מכילן דרחמי דאורייתא, דאתייהיבת מימינא.

אשתאר יו"ד ה"א ה"א דסליק לחשבון ל"ב, ואיהו ב' מן בראשית ל' לעיני כל ישראל, ועוד איהו ל"ב אלהי"ם דעובדא דבראשית, דעליה אתמר (ישעיהו סג ד) פי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה, ושמא דע"ב איהו ויכל"ו,

ביה אשתלים רזא דפורקנא, ועליה אתמר ללב"י גליתי דאיהו חושבון ויכל"ו, וביה אתקיים קרא (תהלים פט ג) אמרתי עולם חסד יבנה, וכמה דנפקו ממצרים ברזא דע"ב שמיהן, כך יפקון בהון פד יפקון בבתרייתא, בההוא זמנא חסד יהו"ה מלאה הארץ (שם לג ה), ועליה אתמר (ישעיהו נד ח) וחסדי מאתך לא ימוש, ובחסד עולם רחמתיך, ובגין דא שבח דוד לקודשא בריך הוא בגלותא דאיהו שאול בהאי חסד, כמה דאת אמר (תהלים פו יג) פי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה.

וְאִם אַמּוֹת הָעוֹלָם דּוֹחֲקִים אָתְּ
יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִדְּאִי, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא חָס עַל ד' מִן חֶסֶד, שְׁהִיא
דְּל"ת בְּגִלוּת, וּמִתְקִים בּוֹ הַפְּתוּב
בְּטָרָם תַּחֲלִיל יְלָדָה, וְשִׁבְעִים תְּבוּת
שֶׁל הַמְּזֻמּוֹר יַעֲנֵךְ יְהוּ"ה בְּיוֹם
צָרָה, הֵם כְּנֶגֶד שִׁבְעִים שָׁרִים,
שֶׁהֵם הַצִּירִים וְהַחֲבָלִים שֶׁל
הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה,
שְׁאוֹתִיּוֹת ב' נִקְרָאִים בּוֹ פְּלִטְרִין
גְּדוֹלִים, זֶהוּ שְׁפָתוֹב גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי
יְהוּ"ה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא
בּוֹ גְּדוֹל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גְּדוֹל
אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּח, וְכוּ עוֹלָם
יִשְׂרָאֵל לְגִדְלָה.

וּבְשִׁכְנֵיהָ נֶאֱמַר הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי.
בְּאוֹתוֹ זְמַן הַתְּקִים בֵּיהּ הַפְּתוּב
גְּדִלוֹ לִיהוּ"ה אֲתִי, וּבֵיהּ (ובו) נֶאֱמַר
בְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתוֹ זְמַן פִּי
גְּדוֹל אֲתָהּ וְגוֹמֵר, וְכוּ עוֹשֶׂה
גְּדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְזֶהוּ חֶסֶד,
בּוֹ וַיְכַלּוּ, ה' בְּשִׁשִּׁי (ובו וַיְכַלּוּ בַּשִּׁשִּׁי),
מִשּׁוֹם שֶׁבּוֹ ה' שֶׁל אֲבִרְהָם הוֹלֵךְ
אֵלָיָהּ ו', מִיַּד יַתְעוֹרֵר י"ה לְקָרֵב.
זֶהוּ שְׁכִתּוֹב פִּי יָד עַל פֶּס י"ה,
וְשִׁשִּׁי הוּא הָאֵלֶּף הַשִּׁשִּׁי, שְׁבִיעִי
יְסוֹד, בּוֹ נִכְלָלוּ וְהַתִּיחַדוֹ שֶׁשׁ
סְפִירוֹת. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיְכַלּוּ
הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְהַשְּׂכִינָה שֶׁהֵם ו"ה, יוֹם
הַשִּׁשִּׁי, מִשּׁוֹם שֶׁעֲלִיו נֶאֱמַר פִּי כֹל
בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ, וְתִרְגּוּמוֹ שְׁאוֹחַז
בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ, וְזֶהוּ כ"ל, וְעֲלִיו
נֶאֱמַר וְכֹל צָבָאָם, מַה זֶה צָבָאָם?
שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמֵת.

וְכוּ נִקְרָאוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת
שְׁבִיעִיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיְכַל
אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּשְׁבּוּת
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת
יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ מִצַּד

וְאִי אוֹמְרִין (דף טו ע"ב) דְּעֲלָמָא דְּחֶקֶן לְהוּ
לְיִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִדְּאִי, קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא
חָס עַל ד' מִן חֶסֶד דְּאִיְהִי דְּל"ת בְּגִלוּתָא,
וְאֲתְקִיִּים קָרָא בֵּיהּ (ישעיה סו ז) בְּטָרָם תַּחֲלִיל
יְלָדָה, וְשִׁבְעִין תִּיבִין דְּמְזֻמּוֹר יַעֲנֵךְ יְהוּ"ה בְּיוֹם
צָרָה (תהלים כ ב) אֵינוֹן לְקַבֵּל שִׁבְעִים שָׁרִים,
דְּאֵינוֹן צִירִים וְחֲבָלִים דְּשִׁכְנֵתָא עֲלָאָה
וְתַתָּאָה, דְּאֲתוּוֹן ב' בֵּיהּ אֲתְקִרְיָאן פְּלִטְרִין
גְּדוֹלִים, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב (תהלים קיא ב) גְּדוֹלִים
מַעֲשֵׂי יְהוּ"ה, וְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא בֵּיהּ אֲתְקִרִי
גְּדוֹל, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (שם קמו ה) גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ
וְרַב כַּח, וּבֵיהּ סִלְקִין יִשְׂרָאֵל לְגִדְלוּהָ.

וּשְׁכִינְתָּא בֵּיהּ אֲתַמַּר (שמות לג כא) הִנֵּה מְקוֹם
אֲתִי, בֵּהּ הוּא זְמַנָּא אֲתְקִיִּים בֵּיהּ
קָרָא (תהלים לד ד) גְּדִלוֹ לִיהוּ"ה אֲתִי, וּבֵיהּ (נ"א
ובֵיהּ) אֲתַמַּר בְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא בֵּהּ הוּא זְמַנָּא
פִּי גְּדוֹל אֲתָהּ וְגוֹמֵר (שם פו ט) וּבֵיהּ עוֹשֶׂה
גְּדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר (איוב ט ט) וְדָא אִיהוּ חֶסֶד,
בֵּיהּ וַיְכַלּוּ, ה' בְּשִׁשִּׁי (נ"א ובֵיהּ וַיְכַלּוּ בַּשִּׁשִּׁי), בְּגִין
דְּבֵיהּ ה' דְּאֲבִרְהָם אָזִיל ו' לְגַבְהָ, מִיַּד יַתְעַר
י"ה לְקָרְבָּא, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב (שמות יז טז) פִּי יָד
עַל פֶּס י"ה, וְשִׁשִּׁי אִיהוּ אֶלֶף שְׁתִּיתָאָה, שְׁבִיעִי
יְסוֹד, בֵּיהּ אֲתַפְּלִילוּ וְאֲתִיחַדוּ שִׁית סְפִירָן,
הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב (בראשית ב א) וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ, דָּא קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנֵתָא,
דְּאֵינוֹן ו"ה, יוֹם הַשִּׁשִּׁי בְּגִין דְּעֲלִיָּה אֲתַמַּר (ד"ה
א כט יא) פִּי כֹל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ, וְתִרְגּוּמוֹ דְּאֲחִיד
בְּשָׁמַיָּא וּבְאֶרְעָא, וְדָא אִיהוּ כ"ל, וְעֲלִיָּה
אֲתַמַּר (בראשית ב א) וְכֹל צָבָאָם, מַאי צָבָאָם תְּרִי
סְמִכֵי קְשׁוּט.

וּבֵיהּ אֲתְקִרְיָאוּ תְּלַת אֲבָהֵן שְׁבִיעִיּוֹת, כְּמָה
דְּאֵת אָמַר (שם) וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּשְׁבּוּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי,
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ מִסְּטָרָא דְּכִרְכָּה, וַיְקַדְּשׁ

וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ מִצַּד

שֶׁל בְּרָכָה, וַיִּקְדַּשׁ אוֹתוֹ מִצַּד שֶׁל קִדְשׁוֹ, וַיִּשְׁבּוֹת בּוֹ מִצַּד שֶׁל הַיְחִוּד, וְזֶהוּ וַיִּכְלוּ, שֶׁנִּכְלְלוּ בּוֹ שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת, שֶׁהֵם בְּסוּד הַשֵּׁם שֶׁל ע"ב, כְּמוֹ כֵן חֲסֵד נִקְרָא גְדוֹל, מִשּׁוּם שֶׁהוּא הַכֹּלֵל שֶׁל ע"ב תְּבוּת, גְּבוּרָה הַכֹּלֵל שֶׁל רִי"ו אוֹתוֹת שֵׁשׁ בְּשֵׁם שֶׁל ע"ב, הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, שֶׁהוּא ו' כּוֹלֵל הַכֹּל, וְזֶהוּ סוּד וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו, ע"ב רִי"ו יְהוָה, עַל פָּנָיו, מַה זֶה פָּנָיו? פָּנָיו זֶה וָא"ו, י"ג מִדּוֹת הַרְחָמִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶקְבְּצֶךָ, גְּדוֹלִים וְדָאִי מִצַּד שֶׁל הַחֲסֵד, שֶׁהוּא הָא"ל הַגְּדוֹל.

וְהִבָּרַךְ נִכְלָל בְּשִׁבְעֵי תְּשִׁיבָה שֶׁהִיא מַלְכוּת, ה' שְׁבִיעִי ה' וְדָאִי, בְּכֹל הַשְּׁבִיעִיּוֹת פְּלוּלָה, וְהִיא ה' שֶׁל יוֹם הַשְּׁשִׁי, יוֹם זֶה צִדִּיק, עָלָיו נֶאֱמַר וְהָיָה יְהוָה לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ וְגוֹמֵר, הוּא יוֹם הַשְּׁשִׁי, וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי הַיּוֹם שֶׁל כָּל הַיָּמִים, וְעָלָיו נֶאֱמַר שִׁכְבִּי עַד הַבֶּקֶר, וְזֶהוּ בִּקְרָא שֶׁל אֲבֵרָהִם, שֶׁכְּתוּב וַיִּשְׁכַּם אֲבֵרָהִם בַּבֶּקֶר, וַיִּשְׁכַּם לְגַאֲלָה, וְבוֹ הַבֶּקֶר אֹר, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְתוֹרָה אֹר, וְזֶהוּ הָאֹר שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְלִכְלֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר, וְהוּא פֶסַח זְרוּעַ יָמִין, וְבוֹ עֲתִידִים לְהַגְאֵל. דְּבַר אַחֵר, שִׁמְנֵי כְחוֹתֶם עַל לִבְךָ, הַפְּסוּק הַזֶּה נֶאֱמַר עַל הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא בְּגָלוּת. לֹא כְּתוּב חוֹתֶם, אֲלָא כְחוֹתֶם, בְּאוֹתוֹ חוֹתֶם שֶׁל הַגּוֹשְׁפִּנְקָה, שֶׁהִיא חוֹתֶם אֲמֵת, וְכֵה (ח"ה) חֲתַמְנוּ לְחַיִּים, וּמֵיחֻד הַחוֹתֶם הַזֶּה שָׁבוּ יִשְׁ חַיִּים? אֲלָא זֶהוּ עֵץ הַחַיִּים שָׁבוּ בָּנִים חַיִּים וּמְזוֹנוֹת יוֹצְאִים, עֵץ וְדָאִי, אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ עֵץ הַחַיִּים מִהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מְאוֹת שָׁנָה, וְהָעֵץ הַזֶּה הִיא ו', מִהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מְאוֹת

אוֹתוֹ מִסְטָרָא דְקִדְוִשָׁה, וַיִּשְׁבּוֹת בּוֹ מִסְטָרָא דִּיחִוּד, וְדָא אִיהוּ וַיִּכְלוּ, דְאֵתְּכִלְלוּ בֵּיהַ תְּלַת אֲבָהֵן, דְאִינוּן בְּרִזָּא דְשִׁמְא דְע"ב, כְּגוֹוֵנָא דְא חֲסֵד אֲתִקְרִי גְדוֹל, בְּגִין דְאִיהוּ כֹּלֵל דְע"ב תִּיבִין, כְּגוֹוֵנָא דְע"ב תִּיבִין, גְּבוּרָה כֹּלֵל דְרִי"ו אֲתוּוֹן דְאִית בְּשִׁמְא דְע"ב, עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא דְאִיהוּ ו' כֹּלֵל כֹּלֵל, וְדָא אִיהוּ רִזָּא (שְׁמוֹת ל"ד) וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו, ע"ב רִי"ו יְהוָה, עַל פָּנָיו מְאִי פָּנָיו, אֲנַפּוּי דָא וָא"ו י"ג מְכִילָן דְרַחֲמֵי, דְאֲתַמַּר בְּהוֹן (יִשְׁעִיהוּ נ"ד) וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶקְבְּצֶךָ, גְּדוֹלִים וְדָאִי מִסְטָרָא דְחֲסֵד, דְאִיהוּ הָא"ל הַגְּדוֹל.

וְכִרָּא אֲתַכְלִיל בְּשִׁבְעֵי תְּשִׁיבָה מַלְכוּת, ה' שְׁבִיעִי ה' וְדָאִי כֹּלֵל שְׁבִיעִיּוֹת כֹּלֵלָא, וְאִיהוּ ה' דְיוֹם הַשְּׁשִׁי, יוֹם דָּא צִדִּיק, עָלֶיהָ אֲתַמַּר (זְכוּרִיה י"ד ט) וְהָיָה יְהוָה לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ וְגוֹמֵר, אִיהוּ יוֹם הַשְּׁשִׁי, וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי יוֹם דְכִלְהוּ יוֹמִין, וְעָלֶיהָ אֲתַמַּר (ר"ח ג יג) שִׁכְבִּי עַד הַבֶּקֶר, וְדָא הוּא בִּקְרָא דְאֲבֵרָהִם, דְכְּתִיב (בְּרַאשִׁית י"ט כ"ז) וַיִּשְׁכַּם אֲבֵרָהִם בַּבֶּקֶר, וַיִּשְׁכַּם לְפוֹרְקָנָא, וְכִי הַבֶּקֶר אֹר, דְאֲתַמַּר בֵּיהַ (מְשִׁלִּי ו' כג) וְתוֹרָה אֹר, וְהִיא אִיהוּ אֹר דְאֲתַמַּר בֵּיהַ (שְׁמוֹת י' כג) וְלִכְלֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר, וְאִיהוּ פֶסַח דְרוּעָא יְמִינָא, וְכִי עֲתִידִין לִיגְאֵל.

דְּבַר אַחֵר שִׁמְנֵי כְחוֹתֶם עַל לִבְךָ (שִׁיר ח"ו), הִיא קָרָא עַל שְׂכִינְתָא אֲתַמַּר דְאִיהוּ בְּגָלוּתָא, חוֹתֶם לֹא פְתִיב, אֲלָא כְחוֹתֶם, כִּי הוּא חוֹתֶם דְּגוֹשְׁפִּנְקָא דְאִיהוּ חוֹתֶם אֲמֵת, וְכֵה (ג"א ו"א) חֲתַמְנוּ לְחַיִּים, וּמְאִי נִיְהוּ הִיא חוֹתֶם דְכֵה חַיִּים, אֲלָא דָא עֵץ הַחַיִּים, דְכִי בְנֵי חַיִּים וּמְזוֹנֵי נְפִיקִין, עֵץ וְדָאִי הוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהַ עֵץ הַחַיִּים מִהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מְאוֹת שָׁנָה, וְהִיא עֵץ אִיהוּ ו', מִהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מְאוֹת שָׁנָה דָּא

שנים זה ה', החיים הם אב ואם שהם י"ה, י' היא חכמה, ומנין לנו שנקרא חיים? כמו שנאמר והחכמה תחיה בעליה, ה' בו האם העליונה. מנין לנו שנקראת חיים? כמו שנאמר עץ חיים היא ודאי, ושניהם פי חיים הם למצאיהם.

והשכינה התחבנה רשומה בחותם הזה, שהוא חותם אמת, וכל ציורי החותם הזה הם רשומים בה, להודיע שהיא הציור של העמוד האמצעי שהוא אמת, אדם (אמת) החותם שלו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, הוא חותם בו לחיים, וממנו יורשים בני ישראל בנים חיים ומזונות, חיים מצד של האב והאם שהם י"ה, בנים מצד של העמוד האמצעי, שעל (ועל) שמו נקראו ישראל למטה בני בכרי ישראל, והוא ו'. מזונות מהצד של ה', שהיא המוציא לחם מן הארץ, ובזמן שישורשים ממנו שלש (שתי) הדרגות הללו שפלולות בשמו, נקראים למטה ישראל בני הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר בנים אתם ליהו"ה אלהיכם, ובזמן שישורשים ישראל משמו של הקדוש ברוך הוא שלשת אלה, בנים חיים ומזונות, נאמר בהם פי עזה כמות אהבה, קשה היא ממיתה הפרדת הקדוש ברוך הוא מבניו. ומנין לנו שיש הפרדה בין הקדוש ברוך הוא ובניו? פאן מוכיח, פי אם עונותיכם היו מבדלים וכו', וקשה היא ממיתה, ועליה נאמר פי המות יפריד ביני ובינך.

ובזמן שישאל מן האלה, קשה כשאול קנאה, שמקנא הקדוש ברוך הוא על סמא"ל ועל נקבתו,

ה', החיים אינון אבא ואימא דאינון י"ה, י' איהו חכמה, ומנלן דאתקרי חיים, כמה דאת אמר (קהלת י"ב) והחכמה תחיה בעליה, ה' ביה אימא עלאה, מנא לן דאתקרי חיים, כמה דאת אמר (משלי ג יא) עץ חיים היא ודאי, ותרוייהו (שם ד כב) פי חיים הם למוצאיהם.

ושכינתא תתאה איהו רישומא בהאי חותמא דאיהו חותם אמת, וכל ציורין דהאי חותמא אינון רשימין בה, לאשתמודעא דאיהי ציורא דעמודא דאמצעיתא, דאיהו אמת, אדם (ס"א דא איהו) חותם דיליה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, איהו חתים ביה לחיים, ומניה ירתין בני ישראל בני חיי ומזוני, חיי מסטרא דאבא ואימא דאינון י"ה, בני מסטרא (ד' ט' טו) דעמודא דאמצעיתא, דעל (נ"א ועל) שמייה אתקריאו ישראל לתתא בני בכרי ישראל, ואיהו ו', מזוני, מסטרא דה' דאיהי המוציא לחם מן הארץ, ובזמנא דירתין מניה אלין תלת (נ"א תרין) דרגין דכלילין בשמייה, אתקריאו ישראל לתתא בנוי דקודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (דברים י"ד א) בנים אתם ליהו"ה אלהיכם, ובזמנא דירתין ישראל משמוי דקודשא בריך הוא אלין תלת בני חיי ומזוני, אתמר בהון (שיר ח' ו) פי עזה כמות אהבה, תקיפא איהי ממיתה אפרשותא דקודשא בריך הוא מבנוי, ומנלן דאפרשותא אית בין קודשא בריך הוא ובנוי, הקא אוכח, (ישעיה נט ב) פי אם עונותיכם היו מבדילים וכו', וקשה איהי ממיתה, ועלה אתמר (רות א י"ז) פי המות יפריד ביני ובינך.

ובזמנא דישראל מקיימין פקודיא דאורייתא ברחימו, קשה כשאול קנאה (שיר ח

ו), דמקנא קודשא בריך הוא על סמא"ל ועל נוקביה, דאינון גרמין לבר

שֶׁהֵם גּוֹרְמִים לְאָדָם מִיְתָה
בְּחֻטְאֵיהֶם וְגוֹרְמִים לוֹ לְחֻטָּא,
וּמְשׁוּם זֶה עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְטַל מֵהֶם נִקְמָה וְלִהְעִבְרִים
מִן הָעוֹלָם, שְׁמֵא"ל וְנִקְבְּתוּ הִיא
מִיְתָה, שְׁהִיא לִילִי"ת, מְלֵאָךְ
הַמּוֹת, יֵצֵר הָרַע, שְׁנִקְבָה הִיא עִם
הַזָּכֵר, וְזָכַר עִם הַנִּקְבָּה, וְזֶה מִזֵּין
לָנוּ? הַפְּתוּב מוֹכִיחַ, שְׁפָתוּב
בְּעֶצְבוֹן תֵּאכְלֶנָּה. אָדָם חֻטָּא עִם
נִקְבָה, נִתֵּן לוֹ יֵצֵר הָרַע נִקְבָה,
חֲוָה חֻטְּאָה עִם זָכָר, נִתֵּן לָהּ יֵצֵר
הָרַע מְזָכָר, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר בְּעֶצֶב
תִּלְדֵי בָנִים, וְזֶהוּ פִי עֲזָה כְמוֹת
אֶהְבֶּה וְכו'.

וְעוֹד פִּי עֲזָה כְמוֹת אֶהְבֶּה, אִם
יִשְׂרָאֵל יֵעִירוּ אֶת הָאֶהְבָה הַזֶּה
קִדְּם הַזְּמַן, צְרִיכִים לְהַעֲרִיחַ
פְּרָאוֹי, וְאִם לֹא, אֵל יַעֲזְרֵנוּ אוֹתָהּ.
זֶהוּ שְׁפָתוּב הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
יְרוּשָׁלַם בְּצַבְאוֹ"ת אוֹ בְּאֵילוֹת
הַשָּׂדֶה וְגוֹמֵר, שְׁשִׁבְעָה הִיא
שְׁלֹא שׁוֹרָה עַל הַכֶּסֶף עַד שְׁנוּטֵל
נִקְמָה מֵעַמְלֵק, שְׁחָלַל שְׁתֵּי
אוֹתוֹת שֶׁהֵן י"ה, שְׁיִצֵּא מִן מִלְּהָ
מ"ל י"ה, וּמְשׁוּם זֶה פִּי יָד עַל כֶּסֶף
י"ה, וְזוֹ א.

וּבְשִׁמְנֵי הַזְּמַן לְנִקְּם מִמֶּנּוּ,
וְשִׁלְּהוֹבוֹת אֵשׁ יוֹצֵאוֹת מִי"ה הַזֶּה,
כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר רְשָׁפִיָּה רְשָׁפִיָּה אֵשׁ
שִׁלְּהַבֹת י"ה, וְהֵן הַשִּׁלְּהוֹבוֹת שֶׁל
אִישׁ וְאִשָּׁה, שְׁשֵׁם א"ש א"ש,
וְשֵׁם י"ה. אִישׁ כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר
יְהו"ה אִישׁ מְלַחְמָה, שְׁנוּטֵל
נִקְמוֹת מִפְּרַעַה וּמֵעַמוֹ, אִשָּׁה זוֹ
שְׁכִינָה, שְׁנֶאֱמַר בָּהּ מִצָּא אִשָּׁה
מִצָּא טוֹב וְגוֹמֵר.

דְּבַר אַחַר שִׁמְנֵי כְחוֹתֶם, כ"ח
ת"ם, כ"ח זו הַשְּׁכִינָה הָעֲלִינָה,
כ"ח מ"ה מִן חֻקְמָה, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר
וְעַתָּה יִגְדֵל נָא כַח אֲדֹנָי, ת"ם
זֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִמְעֵלָה, שְׁעַל שְׁמוֹ

נֵשׁ מִיְתָה בְּחוֹבֵייהוּ, וְגִרְמִין לוֹן לְמַחֲטֵי, וּבִגִּין
דָּא עֲתִיד קוּדְשָׁא בְּרִין הוּא לְנִטְלָא נוֹקְמָא
מִנֵּיהוּ, וְלֹאֲעִבְרָא לוֹן מִן עֲלֵמָא, דְּסִמָּא"ל
וְנוֹקְבָא דִּילֵיהּ אִיהִי מִיְתָה, דְּאִיהִי לִילִי"ת
מְלֵאָךְ הַמּוֹת יֵצֵר הָרַע, דְּנוֹקְבָא אִיהִי עִם
דְּכוּרָא, וְדְכוּרָא עִם נוֹקְבָא, וְהִיא מְנַלְן, קִרָּא
אוֹכַח דְּכְתִיב (בְּרַשִׁית ג יז) בְּעֶצְבוֹן תֵּאכְלֶנָּה, אָדָם
חָאב בְּנוֹקְבָא אֲתִייהִיב לֵיהּ יֵצֵר הָרַע נוֹקְבָא,
חֲוָה חֲבַת בְּדְכוּרָא אֲתִייהִיב לָהּ יֵצֵר הָרַע
מְדְכוּרָא, וְעֲלֶיהָ אֲתִמֵּר (ש"ם טז) בְּעֶצֶב תִּלְדֵי
בָנִים, וְדָא אִיהוּ פִי עֲזָה כְמוֹת אֶהְבֶּה וְכו' (שיר

פ ח).

וְעוֹד פִּי עֲזָה כְמוֹת אֶהְבֶּה, אִם יִשְׂרָאֵל יִתְעַרוּן
לָהּ לְהֵאֵי אֶהְבֶּה קִדְּם זְמַנָּא, צְרִיכִין
לְאֲתַעְרָא לָהּ פְּדָקָא יְאוֹת, וְאִי לֹאוּ לֹא יִתְעַרוּן
לָהּ, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (שיר השירים ג ה) הַשְּׁבַעְתִּי
אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבְאוֹ"ת אוֹ בְּאֵילוֹת
הַשָּׂדֶה וְגוֹמֵר, דְּאוֹמְרָה אִיהִי דְּלֹא שְׂרִיא עַל
פְּרִסְיָא עַד דְּנִטִּיל נוֹקְמָא מֵעַמְלֵק, דְּחָלַל תְּרִין
אַתְוֹן דְּאִינוּן י"ה, דְּנִפְיָק מִן מִלְּ"ה מְ"ל
י"ה, וּבִגִּין דָּא (שְׁמוֹת יז טז) פִּי יָד עַל כֶּסֶף י"ה וְדָא
א.

וְכַד מְטָא זְמַנָּא לְנִקְמָא מִנֵּיהּ, וְשִׁלְּהוֹבִין
דְּאִשָּׁא נִפְקִין מֵהֵאֵי י"ה, כְּמָה דְּאֵת
אֲמַר (שיר ח פ) רְשָׁפִיָּה רְשָׁפִיָּה אֵשׁ שִׁלְּהַבֹתִי"ה,
וְאִינוּן שִׁלְּהוֹבִין דְּאִישׁ וְאִשָּׁה, דְּתַמְן א"ש
א"ש, וְתַמְן י"ה, אִישׁ כְּמָה דְּאֵת אֲמַר (שְׁמוֹת
טו ג) יְהו"ה אִישׁ מְלַחְמָה, דְּנִטִּיל נוֹקְמִין
מִפְּרַעַה וּמֵעַמִּיָּה, אִשָּׁה דָּא שְׁכִינְתָּא דְּאֲתִמֵּר
בָּהּ (מְשִׁלֵי יח כב) מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב וְגוֹמֵר.

דְּבַר אַחַר שִׁמְנֵי כְחוֹתֶם, כ"ח ת"ם, כ"ח
דָּא שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, כ"ח מ"ה מִן

חֻקְמָה, וְעֲלֶיהָ אֲתִמֵּר (בְּמִדְבָר יד יז) וְעַתָּה יִגְדֵל נָא כַח אֲדֹנָי, ת"ם דָּא יִשְׂרָאֵל

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגברתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

קדיש דרבנן - נסח ספרד

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.
וַיַּצְמַח פּוּרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אַמֵּן: יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (בעשיית וְלְעָלְמָא
מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא.
וְאִמְרוּ אַמֵּן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מַאֲן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר
וְאַתְר יְהִי לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וּפּוּרְקָנָא מִן קַדָּם אַבּוּהוֹן דִּי בְּשְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אַמֵּן:
יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ
אַמֵּן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אַמֵּן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. ⁽¹²⁸⁾ בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פּוּרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ⁽¹²⁸⁾ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אַמֵּן: ⁽¹²⁸⁾ יְהִי שְׁמֵהּ
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ⁽¹²⁸⁾ לְעָלְמָא
מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ
אַמֵּן: ⁽¹²⁸⁾ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר,
יְהִי לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קַדָּם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
וְאִמְרוּ אַמֵּן: ⁽¹²⁸⁾ יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה, וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אַמֵּן: ⁽¹²⁸⁾ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אַמֵּן: ⁽¹²⁸⁾

סוד "האלף לך שלמה" להקים שכונתא מעפרא

ארגון "אור הזוהר" פונה בקריאה לציבור, להשתתף בלימוד של הזוהר, בשאיפה להגיע לאלף סיומים של הספר הזוהר, וזאת על פי קריאת מקובלי ירושלים בעבר לערוך 1000 סיומי זוהר להחשת הגאולה ברחמים. ובס"ד הוציאו לאור את ספרי הזוהר מחולקים ל-70 חוברות, ונדפסו אלף סטים, והן ניתנים חנם לכל בית מדרש וישיבה שמקבל עליו לסיים את כל הזוהר למען גאולת ישראל, וכל הקודם זוכה. וכך נוכל להגיע בע"ה לאלף סיומים כל שבוע.

ניתן להשיג בטלפון: 02-5612121, או בפלאפון: 054-8436784.

לכבוד התנא אלוקי - לל"ג בעומר - ספר תיקוני זוהר המחולק ל-29 קונטרסים

י"ל ס' תיקוני זוהר ב-29 קונטרסים כל קו' לוקח כ- 20 דק' לסיים, וכשמחלקים ל-29 אנשים מסיימים בכ-20 דקות את כל "תיקוני זוהר", חלוקת ספרי הזוהר בחינם מיועדים: לתגלחת, לבר מצוה, לחתונה, לע"ג, לבתי מדרשים, - כעת במספר מצומצם, וכן מחלקים אלף "אידרא זוטא" לכל הלומדים ומסיימים מערש"ק זו עד יום שני. כל הקודם זכה,

ניתן להשיג אצל מפעל הזוהר העולמי, בית שמש,

טלפון: 02-6255789 - 054-8436784

קול דודי הנה זה בא מְדַלֵּג על הַהָרִים מְקַפֵּץ על הַגְּבְעוֹת:
 דוֹמָה דוּדִי לְצִבִי אוֹ לְעֶפְרַיִם הַאֲלֵימִים הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתָלָנוּ
 מוֹשְׁגִיחַ מִן הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן הַחַרְבִּים:
 עֲנֵה דוּדִי וְאָמַר לִי קוֹמוּי לָךְ רַעֲיָתִי יִפְתֵּי וְלִבִּי לָךְ.

(בשיר השירים פ' ב, ח-י)

בואו ונצא לקבל פני משיח צדקינו ברחמים – "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" (זוה"ק)

**ספר הזוהר המחולק ל-960 קונטרסים 30 קונטרסים ב-32 קופסאות,
 וכן בכמה דקות יוכלו כל ישראל נאיש אחד בלב אחד
 לסיים את כל הזוה"ק אלפי פעמים.
 וכל אחד שלומד מצטרף עם הנלל ומסיים יחדיו,
 ונחשב לכל אחד ואחד נאילו סיים כל הזוה"ק.**

אמרו חז"ל לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן!!! (רש"י ד"ה ב' ל"א ד')
 ובוזוהר הקדוש (פרשת בשלח דף סב), כתוב מה מיוחד באוכלי המן?
 שכאשר אכלו את המן היה מתברך במעיים וקיבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו לחכמה עליונה.
 ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה ולהם ניתנה התורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה.
הואים מהזוהר הקדוש שיעקר נתינת התורה ניתנה לאלו שלומדים את סודותיה.

ובאור החיים הקדוש פרשת וחי (מט יא), כתב:

שכוחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתעסקו ישראל בינה של תורה,
 וביאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה, שזה ינה של תורה. (גם יין גימטריה "סוד").

**על כן אחי ורעי בואו ונחיש הגאולה
 בלמדנו זוהר הקדוש באחדות
 כל ל"ב ישראל, על ידי כמה אופנים:**

**א. כל אחד יקח קופסה שיש בה 30 חלקים של הזוה"ק (המחולק לתתק"ס חלקים (960)),
 וילמד קונטרס אחד בכל יום כשבע דקות (במשך חודש ימים)
 עם עוד 31 שהם ביחד ל"ב [32] איש, מסיימים את כל הזוה"ק בחודש, וזה אפשר בקלות,
 ובכך יסיימו יחדיו את הזוה"ק בכל חודש.**

**ב. כל אחד יחלק לחבריו חוברת אחת בסך הכל לחלק ל-30 איש (שזה לא קשה), ובכך
 יוכפלו זכויותיו לאלפים ולרבבות, (וכבר הובאו דברי הזוה"ק בפרשת תרומה (קכ"ח ע"ב), מגודל
 מעלת "מזכה הרבים"), וכל ל"ב יהודים (32) שיעשו כן מסיימים את כל הזוה"ק.**

**ג. לחלק לל"ב [32] בתי מדרש, ושם אחרי התפילה, [ג' פעמים ביום], ילמדו כשבע דקות
 [7] ציבור של 30 איש, וכך יסיימו את כל הזוה"ק כמה פעמים ביום.**

בידינו הדבר להחיש את הגאולה
 ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים.

**מפעל הזוהר העולמי נחל לכיש 24/8 בית שמש
 טל: 0548-436784**